SJORS

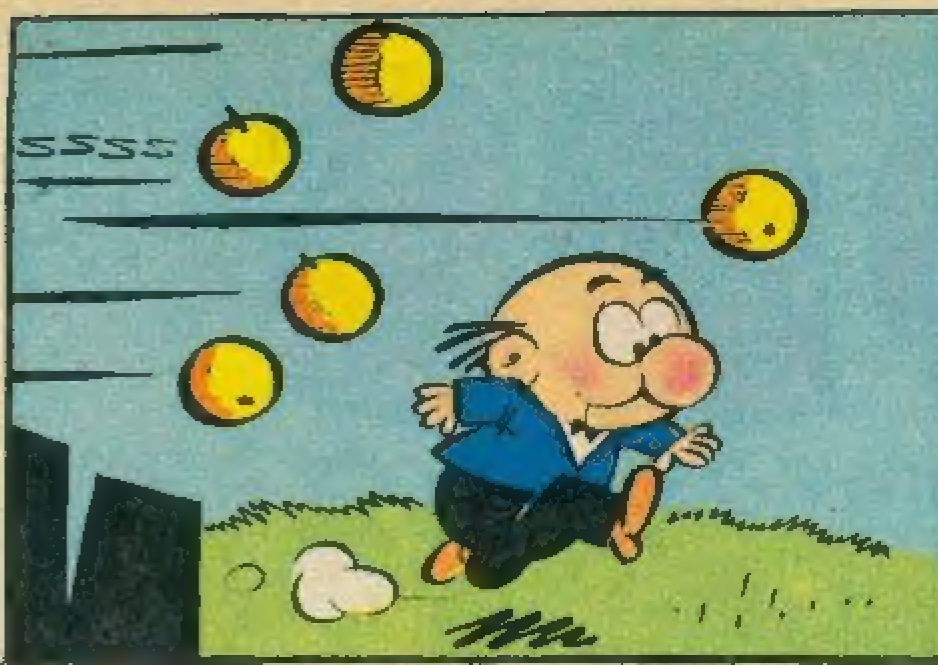
van de Rebellenclub

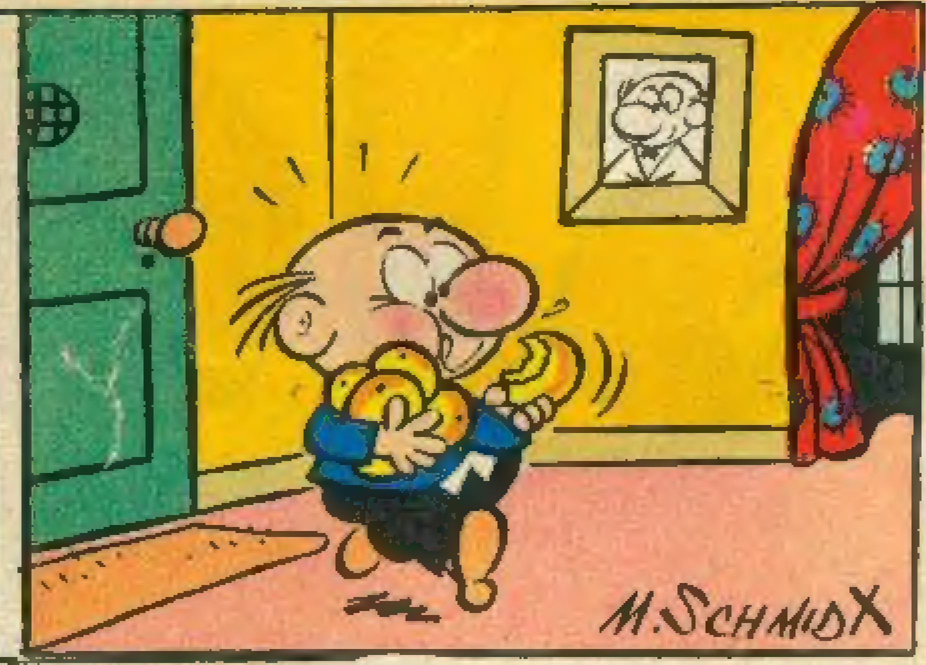
18 NOVEMBER 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 46

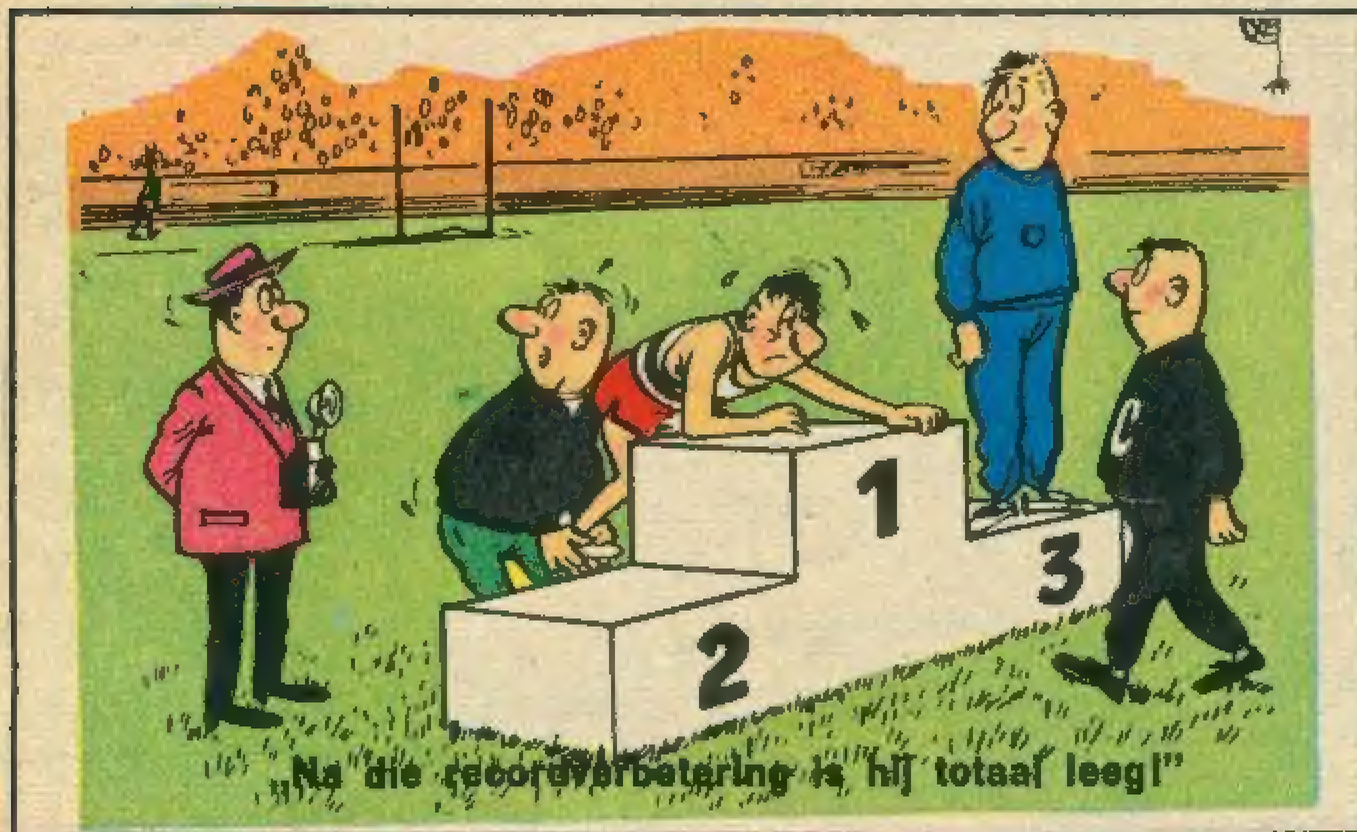

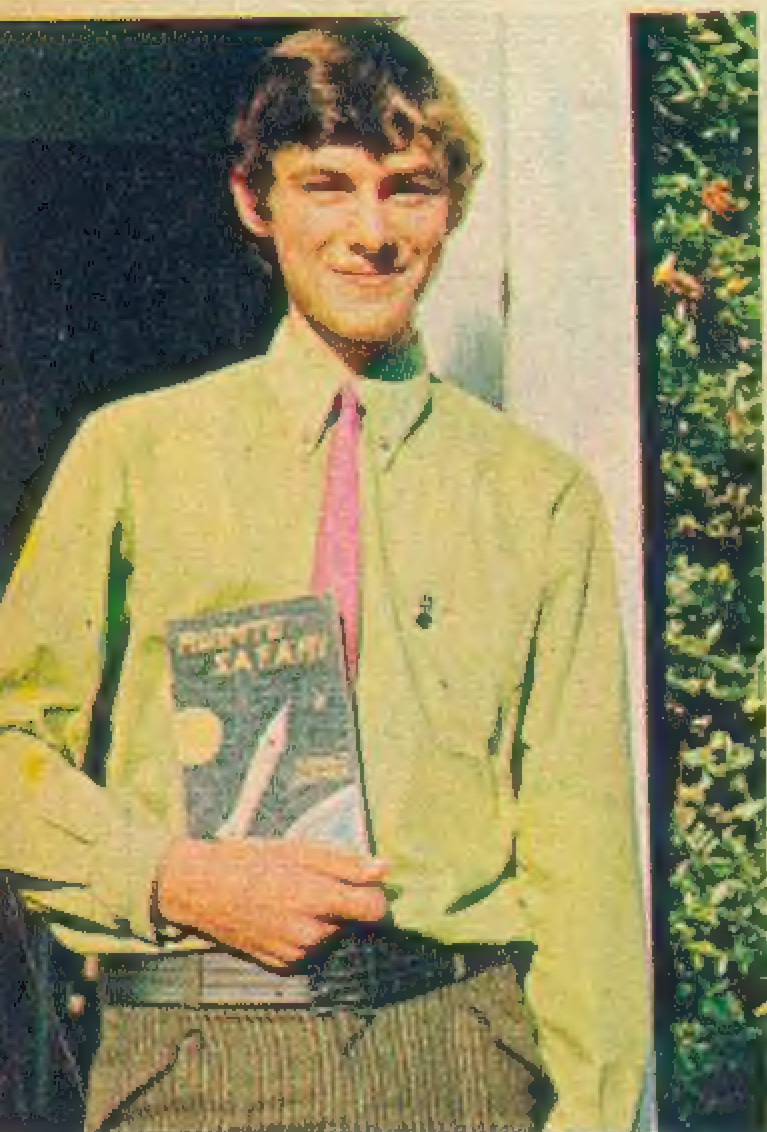
VAN ALLES WAT

BIJ DE VOORPLAAT
Op een nacht lag Billie in zijn bed, maar slapen deed hij niet, want hij had... ja, natuurlijk, hij had weer eens honger! Gekweld door een lege maag begon hij steeds erger te woelen en toen gebeurde het. De vloeren in het oude schoolgebouw zijn nu eenmaal een beetje wrak en dus ging Billie er met bed en al doorheen. Maar het bleek een geluk bij een ongeluk, want hij belandde in de keuken en daar voelt hij zich, zoals je weet, opperbest thuis!

„Na die recordverbetering is hij totaal leeg!"

HET PRIVÉ-BOEK VAN RONALD

Ronald Daemen (14, derde klas H.B.S. B) uit Haarlem heeft iets dat niet veel mensen bezitten: een privé-boek, waar maar één exemplaar van bestaat. Hoe kom je aan zo iets? Gewoon, zelf maken! Ronald schreef zelf het verhaal, typte het uit, voorzag het van illustraties en een harde kaft. Zijn boek („Ruimtesafari") is lekker spannend en speelt in het jaar 2000. Nee, Ronald wil geen ruimtevaarder worden; hij voelt meer voor ontwerper in de auto- of vliegtuigindustrie. In zijn vrije tijd bouwt hij naarstig modellen van papier. Verder verzamelt hij postzegels, houdt van beat (Golden Earrings en Outsiders) en verslindt SJORS.

VOLGENDE WEEK: **ALLES OVER PONY'S!**

STOF
Ik zit net uw blad te lezen en doe dat niet voor de eerste keer. Ik las SJORS al toen ik vier of vijf was en nu ben ik eenentwintig. Wat ik wil vragen, is het volgende: zou u voor uw nieuwe lezers en ook voor mij niet eens in uw stoffige archief willen duiken en wat oude verhalen herplaatsen. Ik denk aan Arendsoog en Witte Veder.

A. Vlaar, Amsterdam

Bericht uit het archief: Voelen ons niet meer in staat op te treden - stop - Te oud en stram geworden - stop - Laat ons asjeblieft rusten - stop - Groeten aan meneer Vlaar! Arendsoog en Witte Veder.

SUSAN
SJORS vind ik een prachtig blad en het verhaal van *Susan* vind ik het mooiste dat erin staat. Nu heb ik een vraag en die is: zou de redactie niet een boek van Susan en haar avonturen kunnen maken? Als dat mogelijk is, dan ben ik de eerste koper!

Hanneke Stegenga, Wyckel (Fr.)

Er zijn nog geen plannen in die richting, Hanneke, maar als het ooit zover komt, dan houden we je aan je woord.

LIESBETH
Zou u voor mij een foto willen plaatsen van zangeres *Liesbeth List?* Als u niet veel ruimte hebt, mag het wel een kleintje zijn.

Esther de Vaart, Groningen

Sapperdeflap!

Vijf daverende avonturen van Pipo en zijn vriendjes gratis bij Sunil. Ze zijn er allemaal: die dikke taartjessnoeper van een Dikke Deur, meneertje-peertje Japio met zijn roze varkensvriendje, Klukkluk de grootste misschietkampioen van de hele wereld, Mammaloe, Petra en een stel geheimzinnige woestijn-arabieren.

Vijf spannende avonturen

CADEAU BIJ

Sunil

Sun 551.11.fc.S.P.

Kara Ben Nemsi

DOOR dr. KARL MAY

DE HELD UIT DE WOESTIJN

WIJ ZIJN VREDELIEVENDE RUITERS, OP WEG NAAR SEDDADA. HET ZOU ONS EEN GENOEGEN ZIJN MET U MEE TE MOGEN REIZEN.

U BENT WELKOM. WIJ BLIJVEN TOT MORGENOCHTEND HIER. WE KOMEN VAN GAFSA EN GAAN NAAR DE BIR SAWIDI.
KLAK!

HALEF BRENGT DE PAARDEN NAAR EEN BEEK, KARA BEN NEMSI GAAT BIJ DE MANNEN ZITTEN.

KARA BEN NEMSI KIJKT EENS ROND. VLAKBIJ LIGT EEN AANTAL VOORWERPEN DIE MEN IN DE WOESTIJN MEESTAL NIET AANTREFT...

MAG IK ZO VRIJ ZIJN? WAT IS DAT VOOR WAPEN?

OP DE KOLF VAN HET WAPEN ZIT EEN ZILVEREN NAAMPLAATJE.
PAUL MALINGRE MARSEILLE

WAAR KOMEN AL DEZE DINGEN VANDAAN?
DAT GAAT U NIET AAN! BLIJF ERAF!

ALLES WAT U HIER ZIET IS VAN ONS! U HEBT ER NIETS MEE TE MAKEN! PAS OP OF...

GOOI NEER DAT WAPEN! VERGEET NIET DAT DE TREKKER VAN MIJN GEWEER ERG LOS ZIT! VOORDAT JE HET WEET, SCHIET IK RAAK...

Tribunzio EN

ZIJN MANNEN

Tribunzio is door koning Bragavonta gevangengenomen. Gabbertje waarschuwt een Romeins vlooteskader, dat te hulp snelt.

LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

SPOEDIG . . .

NIEMAND KAN ONS HELPEN. WE DRIJVEN STEEDS VERDER WEG. NOG EEN UUR ZUURSTOF IN DE TANKS EN DAN . . .

IK MOET ER NIET AAN DENKEN.

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN: [signature]

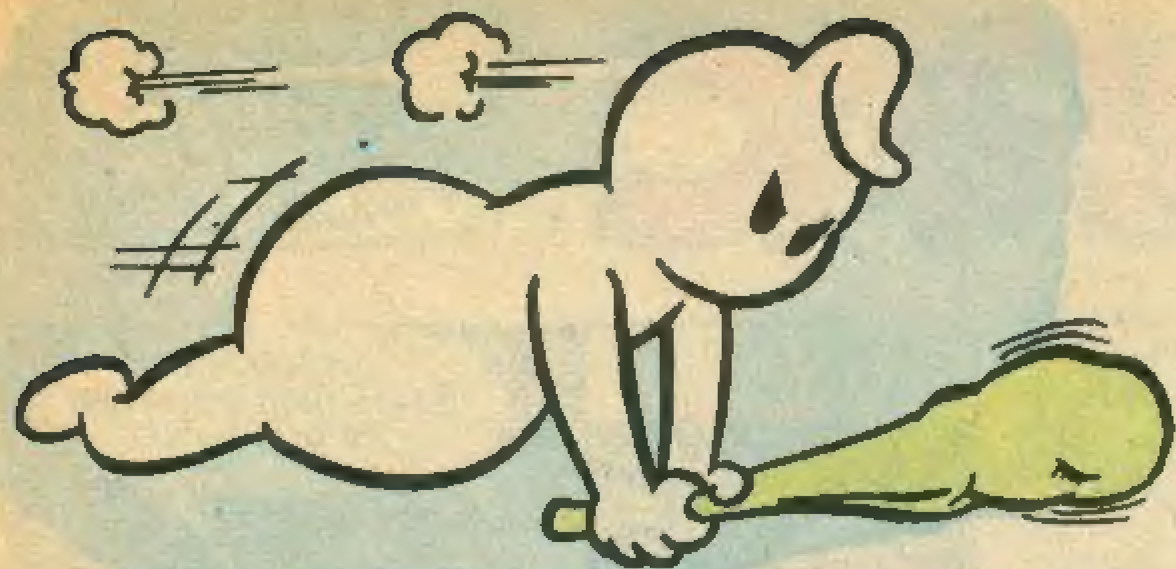

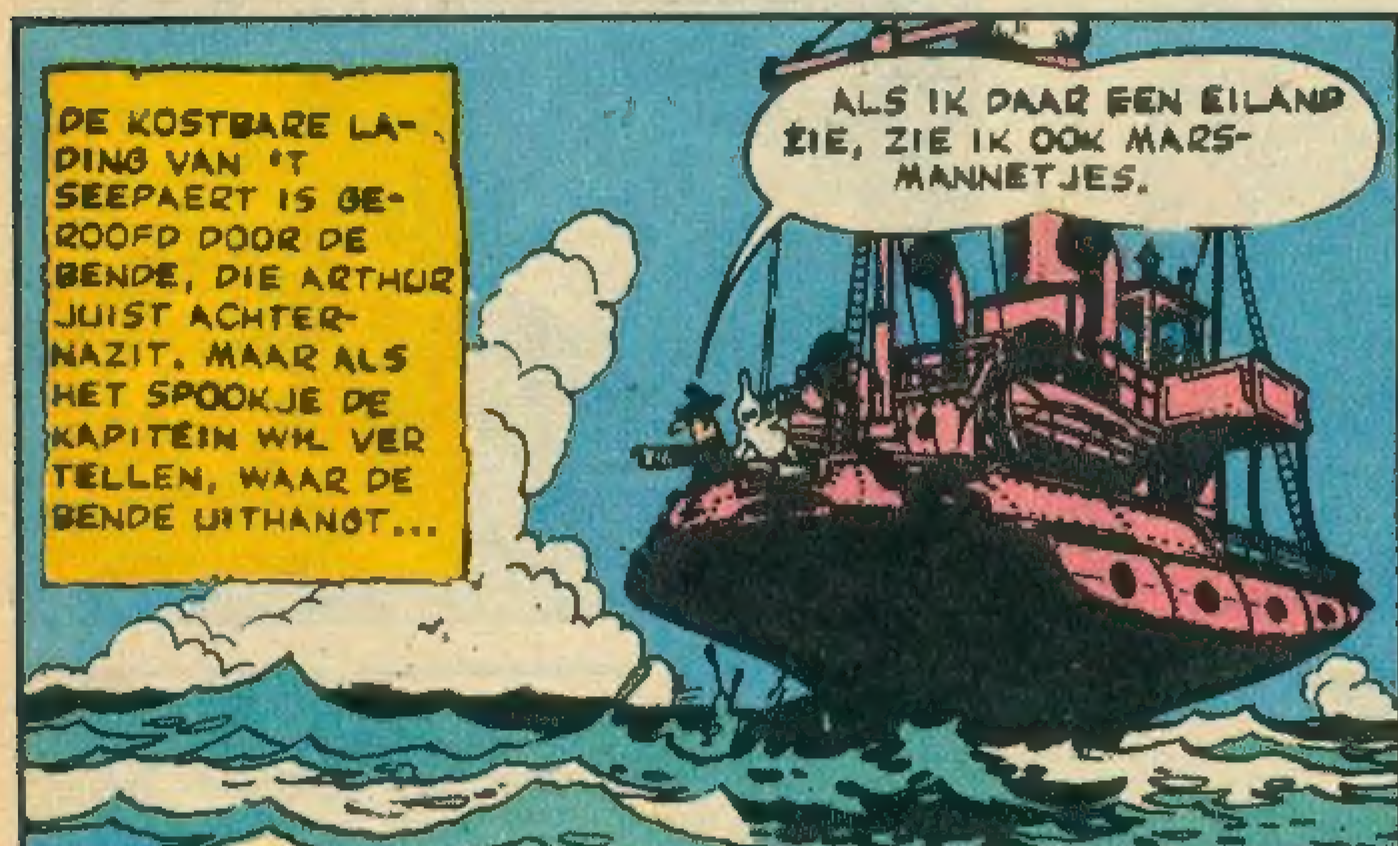

ARTHUR

DE KOSTBARE LADING VAN 'T SEEPAERT IS GEROOFD DOOR DE BENDE, DIE ARTHUR JUIST ACHTERNAZIT. MAAR ALS HET SPOOKJE DE KAPITEIN WIL VERTELLEN, WAAR DE BENDE UITHANGT...
ALS IK DAAR EEN EILAND ZIE, ZIE IK OOK MARSMANNETJES.

EN DAAR DAN ? IS DAT GEEN STUKJE LAND, OMGEVEN DOOR WATER ?
WEL HEB IK OOIT ! ALLE KWALLEN NOG AAN TOE ! IK WIST NIET DAT DAAR EEN EILAND WAS. IK WEET ZEKER DAT HET NIET OP DE KAART STAAT.
DAAROM JUIST. DAAROM ZITTEN ZE OP DAT EILAND !

IN IEDER GEVAL IS HET VERDER DAN DRIE MIJL EN NIET AAN BAKBOORD.
MISSCHIEN IS DE BOOT WAT AFGEDREVEN.

AFDRIJVEN ? NEE, ZO IETS DOET MIJN SCHUIT NIET.
DOET ER NIET TOE. IK GA ERHEEN. MIJN VRIENDEN LIGGEN ER TE PITTEN.

DE MAZZEL, ARTHUR ! IK ZAL DE BEMANNING WEKKEN EN NAAR DE DICHTSTBIJZIJNDE HAVEN STOMEN. IK GA ME BEKLAGEN EN DE ADMIRALITEIT INLICHTEN.

MOOI ZO, KAPITEIN. INTUSSEN ZAL IK DE VESTING STORMRIJP MAKEN. TOT ZIENS !

HET EILAND IS NIET ZO GROOT. SAMEN MET HECTOR EN D. TEKTIEF HEBBEN WE HUN HOOFDKWARTIER ZO GEVONDEN.

HET WORDT DE HOOGSTE TIJD DAT ZE HUN ENERGIE BIJ ELKAAR RAPEN EN ER EENS WAT AAN GAAN DOEN.

MAAR HET SPOOKJE KAN NATUURLIJK NIET BEVROEDEN WAT ZICH INMIDDELS OP HET EILAND HEEFT AFGESPEELD.
HIER BEN IK WEER OP MIJN UITGANGSPUNT TERUG. GEK, HET LIJKT WEL OF HET EILAND BEWEEGT !
ZE LAGEN DAARSTRAKS TE SLAPEN BIJ DIE ROTSBLOKKEN...

HEE, NIEMAND TE ZIEN !
988-1

EN DE RADDRAAIERS

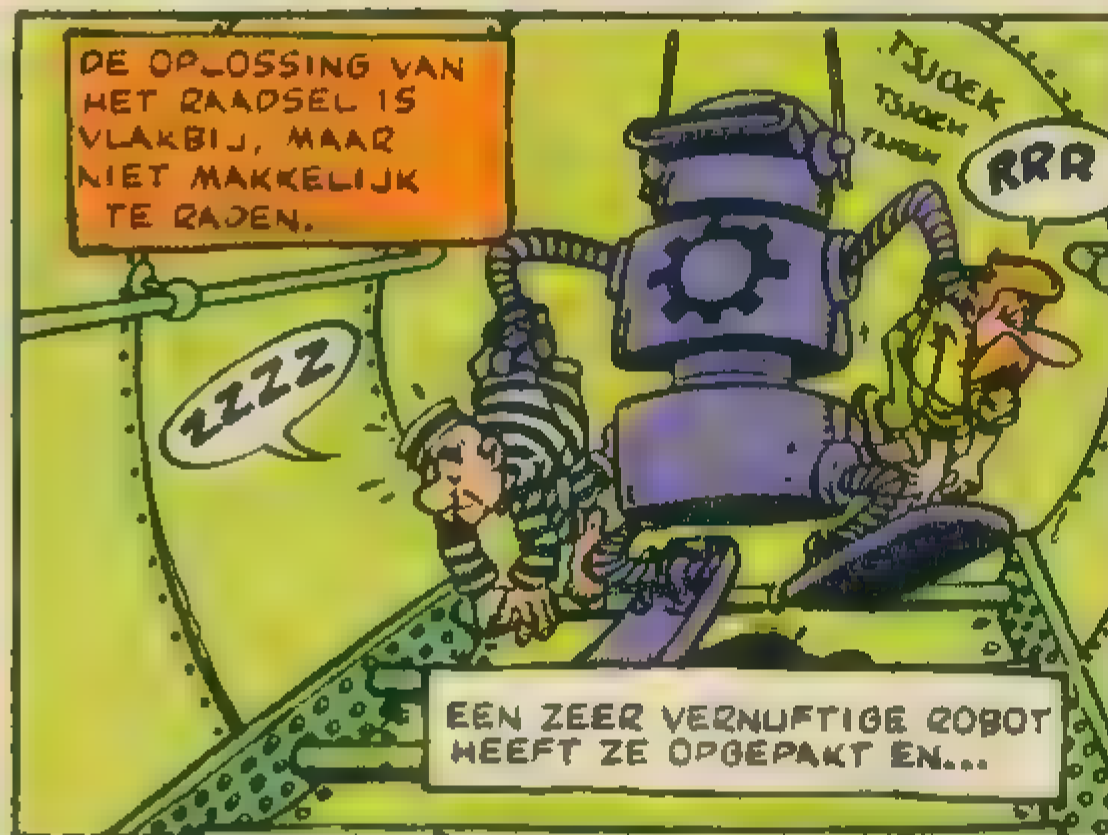

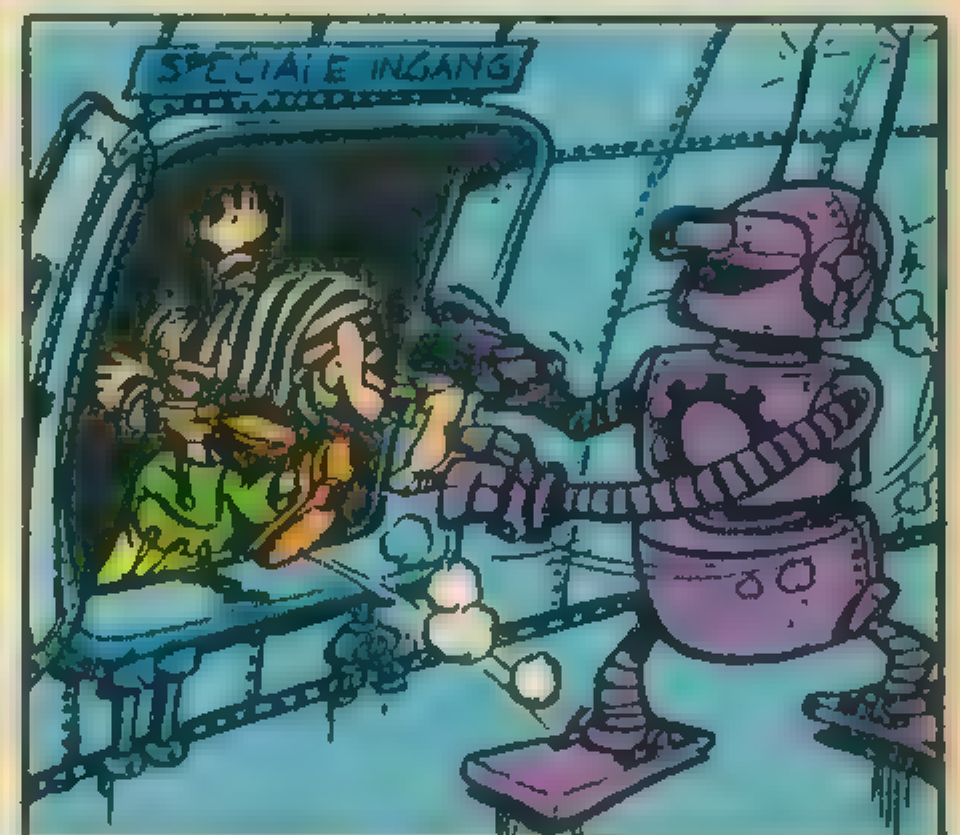

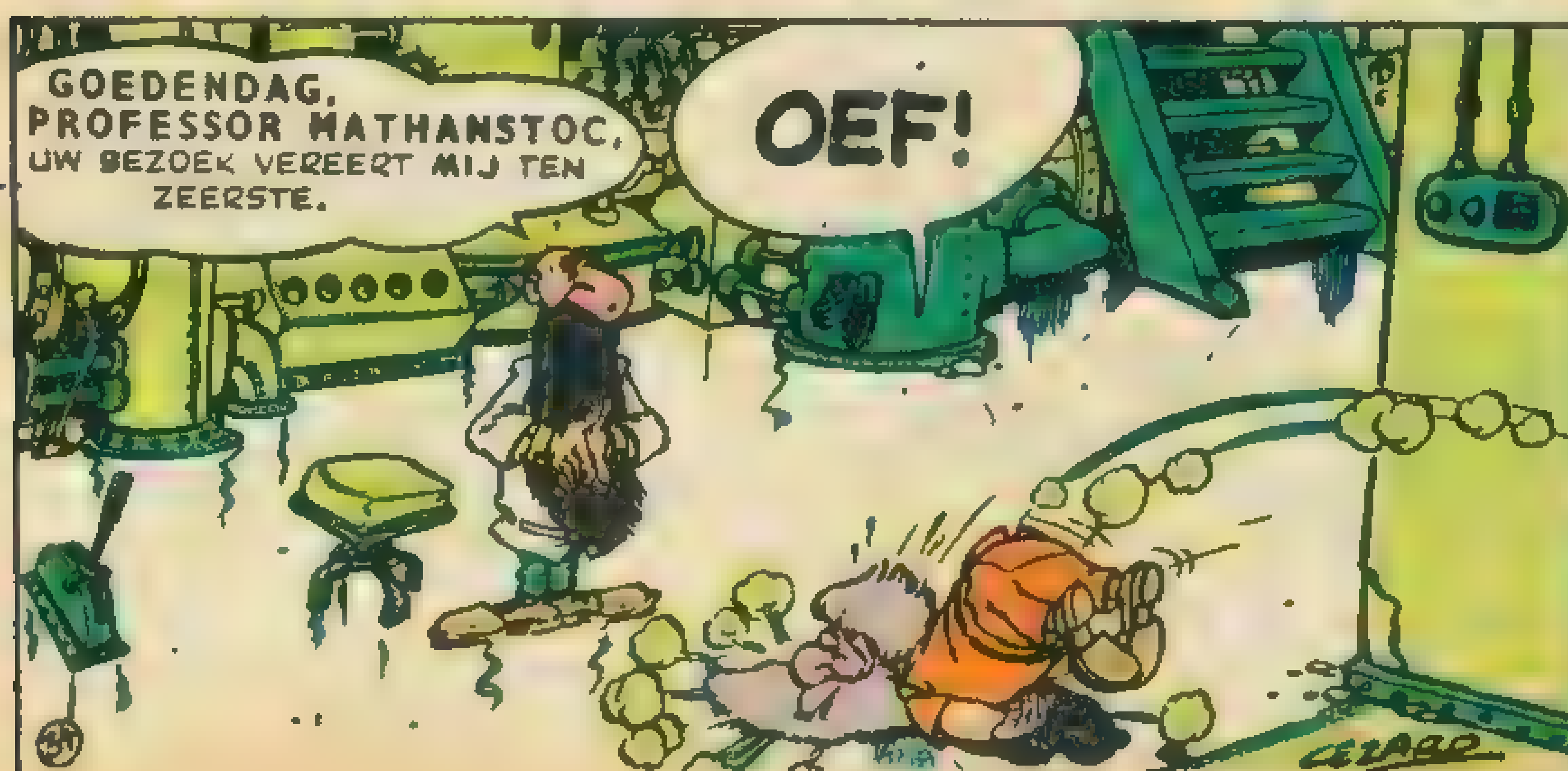

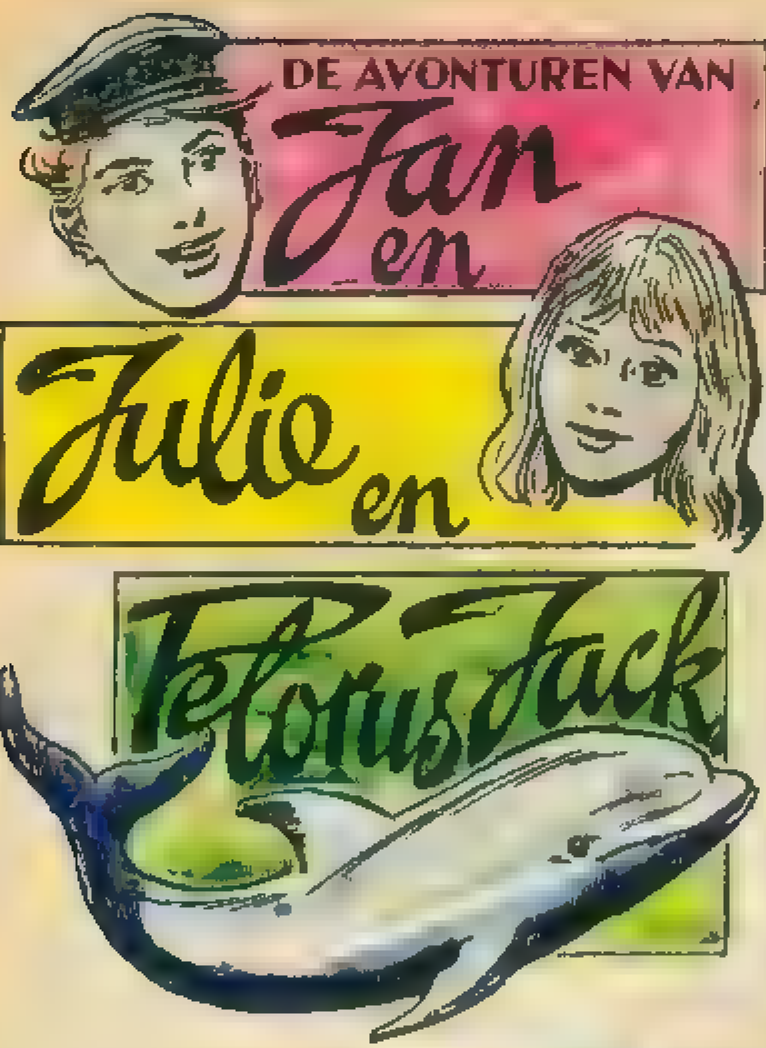

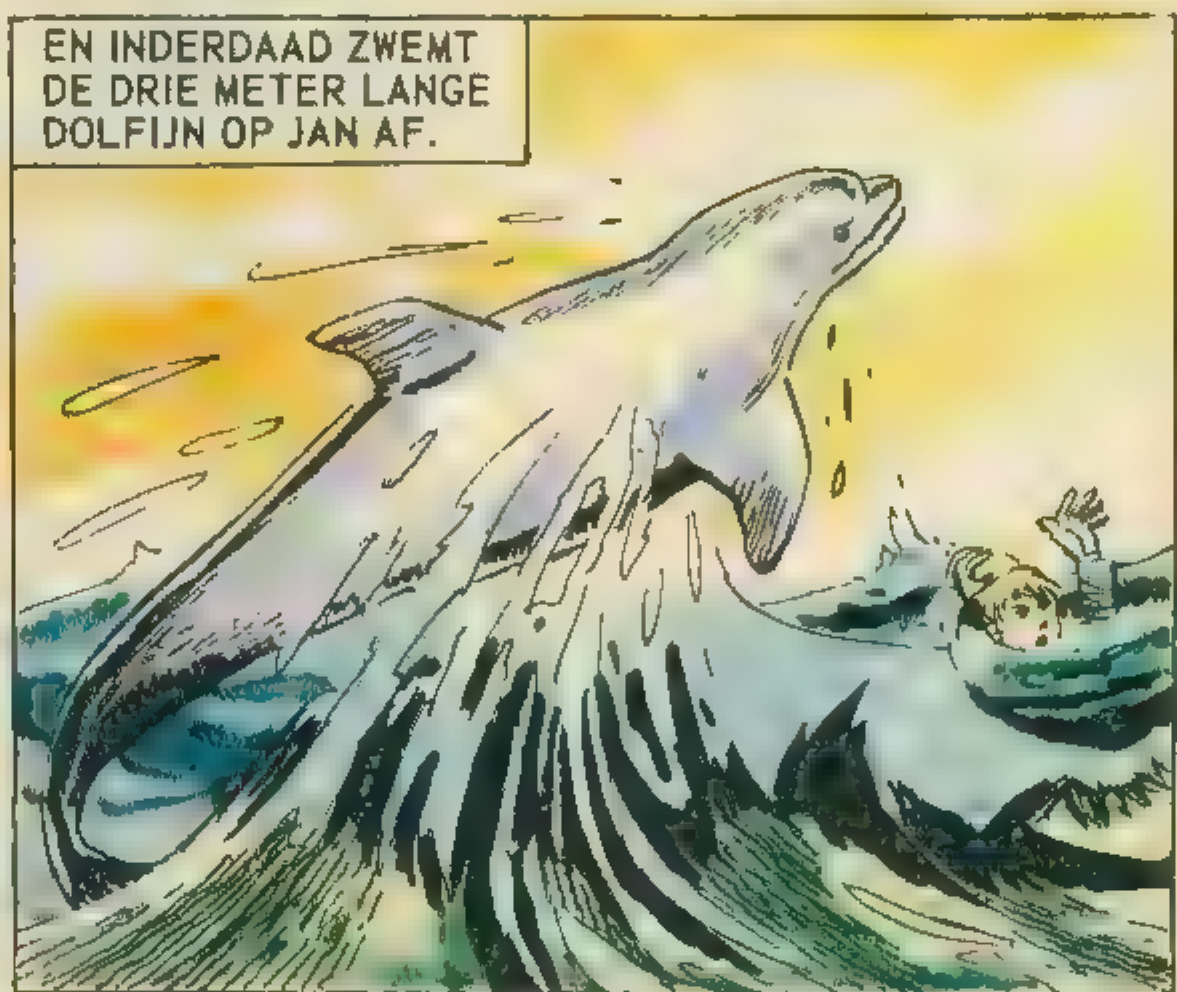

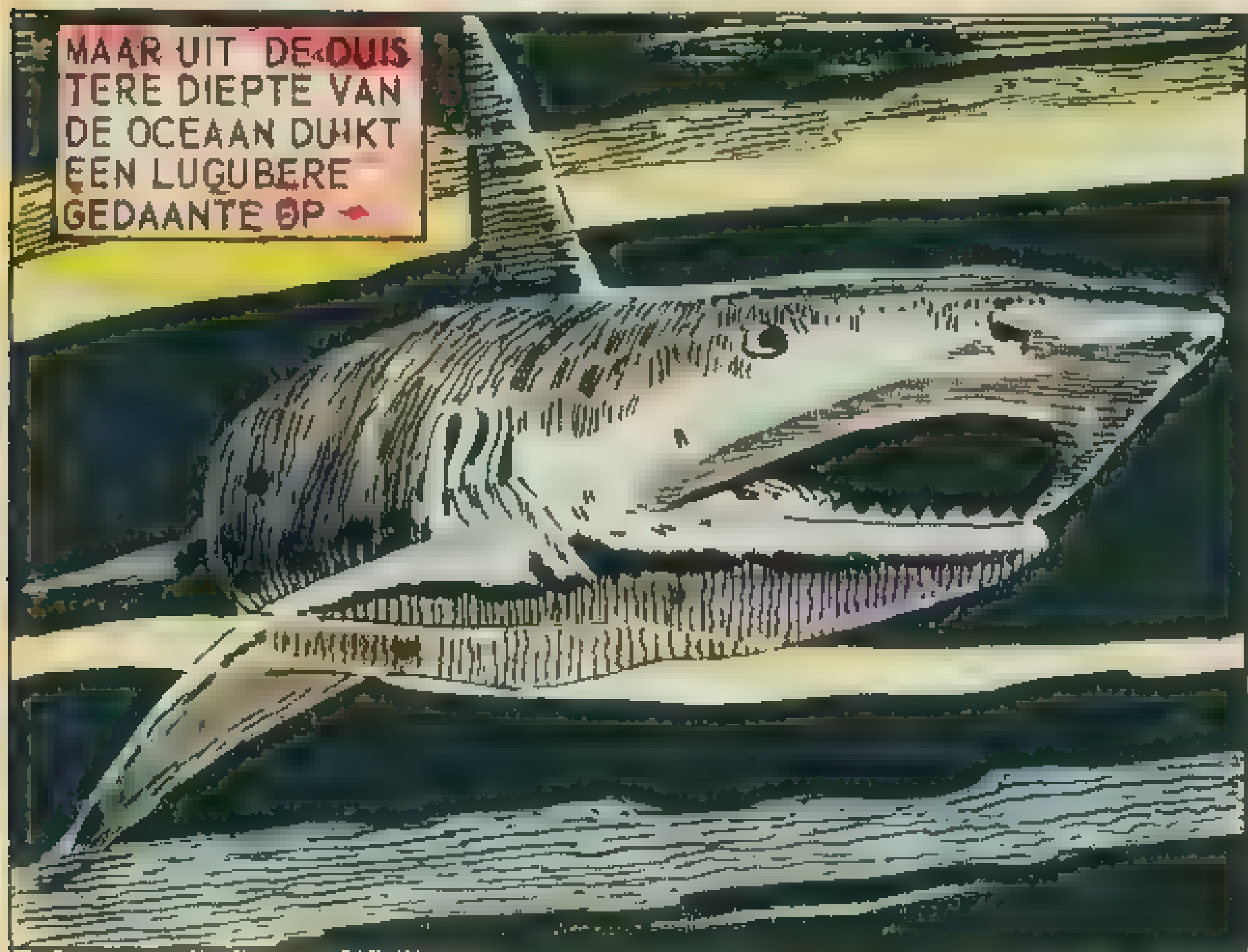

DE AVONTUREN VAN
Jan en
Julie en
Pelorus Jack

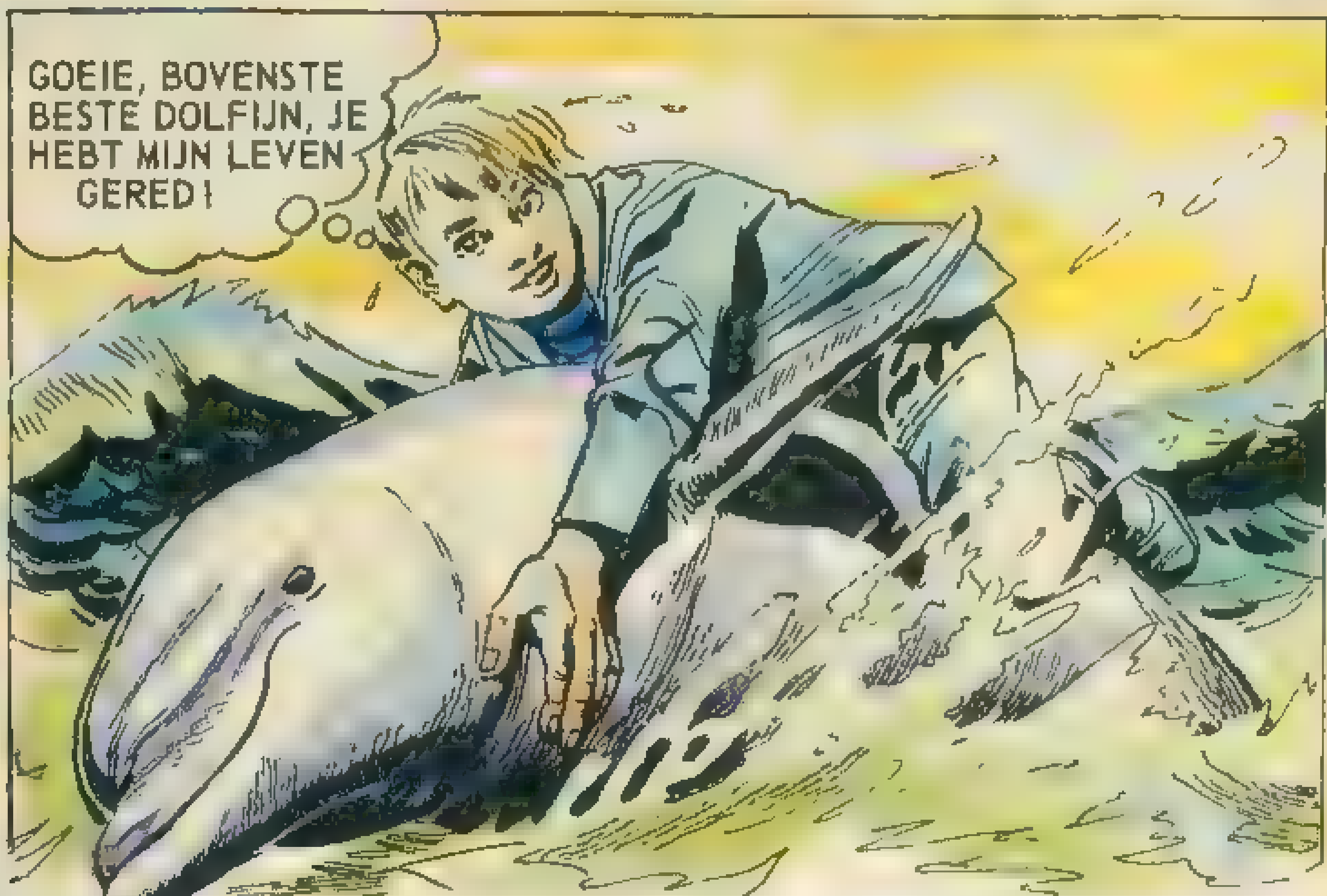

JAN EN JULIE ZIJN OP WEG NAAR HUN OUDERS IN NIEUW ZEELAND. MENEER VAN PAPENDRECHT BESCHULDIGT JAN VALS VAN DIEFSTAL EN ZIT HEM ACHTERNA. JAN SLAAT OVERBOORD.
HELP! HET SCHIP VAART STEEDS VERDER EN IK KAN NIET ZWEMMEN. HELP!

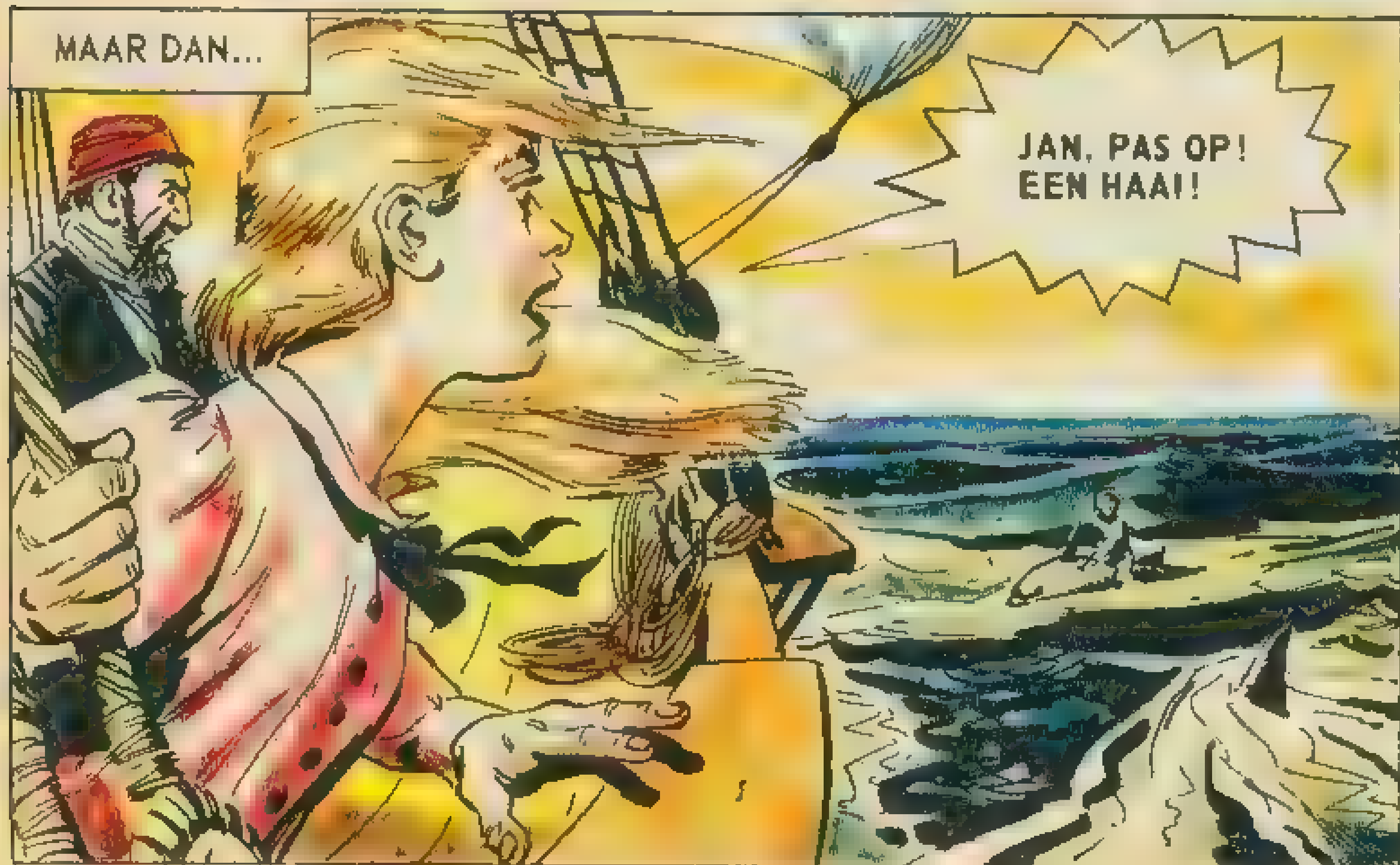

KAPITEIN, ALSTUBLIEFT, U MOET HEM REDDEN. ALSTUBLIEFT!
IK KAN IN DEZE ZEE NIET BINNEN EEN PAAR TELLEN EEN BOOT UITZETTEN VOORDAT WE MET EEN BOOT BIJ HEM ZIJN, IS HIJ AL VERDRONKEN

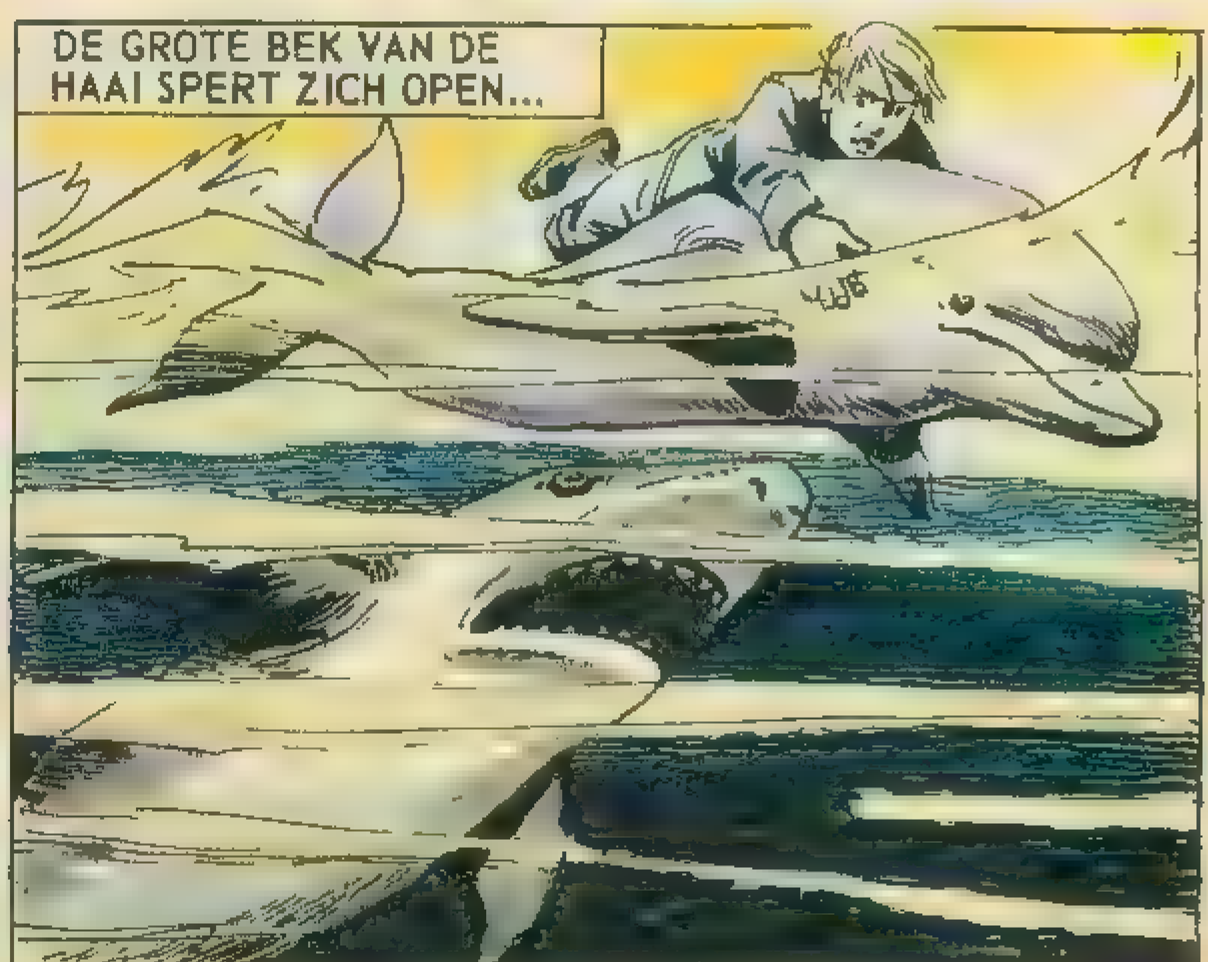

ER IS ER MAAR EEN DIE HEM KAN REDDEN, JUFFIE, EN DAT IS PELORUS JACK.

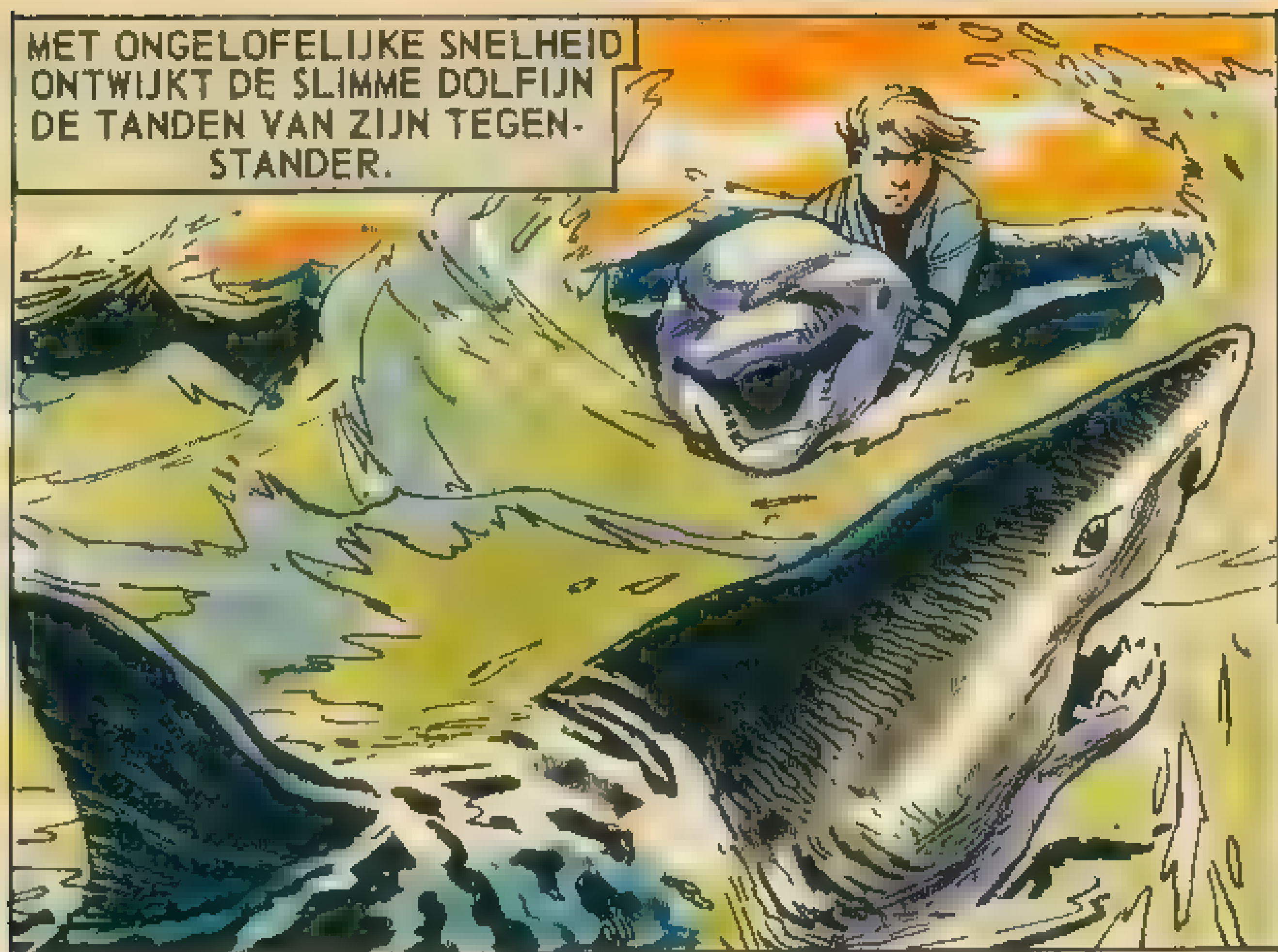

EN INDERDAAD ZWEMT DE DRIE METER LANGE DOLFIJN OP JAN AF.

MAAR UIT DE DUISTERE DIEPTE VAN DE OCEAAN DUIKT EEN LUGUBERE GEDAANTE OP

GOEIE, BOVENSTE BESTE DOLFIJN, JE HEBT MIJN LEVEN GERED!

MAAR DAN...
JAN, PAS OP! EEN HAAI!

DE GROTE BEK VAN DE HAAI SPERT ZICH OPEN...

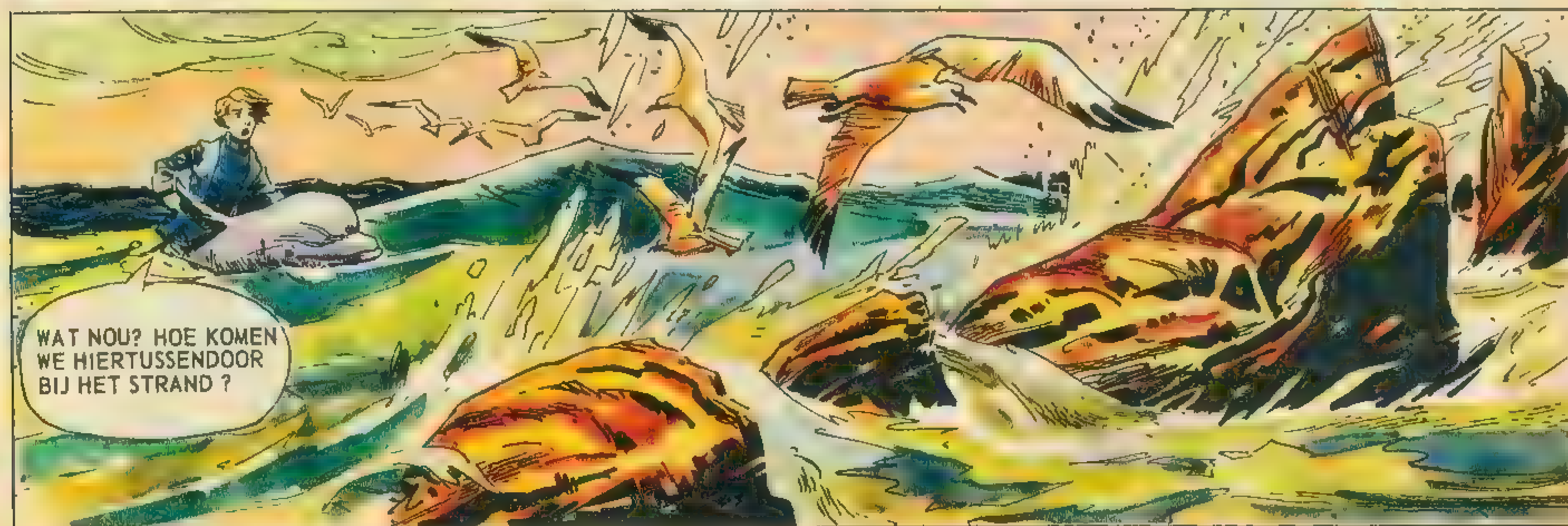
[illegible] JACK GAAT OP ZIJN BEURT DE HAAI MET ENORME KOP-STOTEN TE LIJF EN DE ROVER MOET TENSLOTTE HET VELD RUIMEN.

DE NIEUWE Plezier met SJORS IS UIT

Een kostelijk jeugdboek vol strips, verhalen, spelletjes, knutseltips, puzzels en grappen. 160 pagina's dik.

speciale prijs voor abonnees F. 3.65

WINKELPRIJS F.4.55 PRIJS VOOR BELGIË 50 FR.

VERKRIJGBAAR
Bij de plaatselijke bezorger van dit blad. Door overschrijving van f 3.65 op gironr. 9229 t.n.v. N.V. Uitgeverij De Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven, te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: PLEZIER MET SJORS nr. 8. Bij uw boekhandelaar. Winkelprijs: f 4.55.

BELGIË: 50 Fr. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij de N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Postrekening 834.05.

PI... PA... POP!

RO-D-YS

En hier zijn ze dan, de RO-d-Ys (uit te spreken als rodies, voor wie daar zelf nog niet achter was gekomen). Wat die naam betekent, dat mag Joost weten. (Zou Joost, die alles weet, misschien Joost de Draayer zijn?) De groep van de RO-d-Ys bestaat uit Harrie (zang, gitaar), Joop (sologitaar), Wigger (trompet, basgitaar) en Dick (drums). Dicks wieg stond in Assen, terwijl de drie anderen hun eerste kreetjes lieten horen in Oude-Pekela. Een superfijn plaatje van de RO-d-Ys is „Take her home". Het is zo goed dat het in Amerika wordt uitgebracht en dat wil wat zeggen!

ROB HOEKES R & B-GROEP

Op de Heemsteedse geestgronden schijnt nog meer te gedijen dan enkel bloembollen. Er is een grammofoonplatenindustrie gevestigd, een muziekuitgeverij en er wonen Boudewijns tekstschrijver Lennaert Nijgh, natuurkenner Jan Strijbos, Pinkeltjes geestelijke vader Dick Laan en Rob Hoeke van Rob Hoekes R & B Group. Rob was aanvankelijk helemaal wild van boogie-woogie. Hij formeerde een kwartet en kreeg hiermee in 1962 in Loosdrecht een speciale juryvermelding. Langzaam ging hij daarna over naar rhythm and blues, hij breidde zijn groep uit en. . . kwam op de hitparade met „Oh baby please" en andere nummers. Sologitarist John Schuursma speelde al met elf jaar gitaar. Dat lag hem beter dan wiskunde. Broer Frans Hoeke speelde eerst in andere groepen, die hij zelf de moeite van het noemen niet waard vindt. Hij houdt van lang slapen, dus moet hij wel een uitgeslapen jongen zijn. Het beroep van grafisch ontwerper lokt hem wel aan. Vocalist-basgitarist Wim Schoone rijdt geen scheve schaats; eens was hij tweede bij de Nederlandse jeugdkampioenschappen achter Jorritsma. Van drummer Martin Rudelsheim kunnen we verklappen dat hij zóveel van slapen houdt dat hij een bed heeft aangeschaft van zestienhonderd gulden. Hij houdt bovendien van lekker eten en daarom voorspellen we hem een kogelronde toekomst.

THE BUFFOONS

Zes stevige knapen, die zich „The Buffoons" hebben genoemd, zijn de laatste tijd hevig in het nieuws gekomen. Hoe ze op de naam Buffoons, die piassen of potsemakers of hansworsten betekent, zijn gekomen, is ons niet helemaal duidelijk. Zo te horen zijn het in elk geval helemaal geen piassen. Wie zijn de Buffoons en waar komen ze vandaan? Hun plaats van herkomst is Enschede. De groep is anderhalf jaar oud. Leden zijn: Bob Luiten, leider en gitarist, Gerard van Tongeren, Eilert van Tongeren, Hylke ter Heide (tekstschrijver), Maarten Assink en Bjinse de Groot.

Het bijzondere van de Buffoons is dat vijf van de zes leden zingen en dit tegelijk en op een heel aparte manier doen. Ze brengen hiermee een totaal ander geluid in het popmusic-wezen. Hoe het komt dat we nu pas van ze horen, terwijl ze al anderhalf jaar bestaan? The Buffoons hebben heel listig elke publiciteit geschuwd. Ze traden (met veel succes) in het buitenland op zonder dat het in Nederland in de gaten liep. In die tijd werkten ze keihard aan hun repertoire. En nu laten ze het Nederlandse publiek kennismaken met hun vorm van muziek en zang. Hun plaat heet „Tomorrow is another day" met aan de andere kant „My world felt down". We vonden het geweldig goed en verwachten dat het binnenkort hoog op de hitparade zal staan. Tot slot verklappen we nog even waardoor die knapen zo stevig zijn. Door karate!

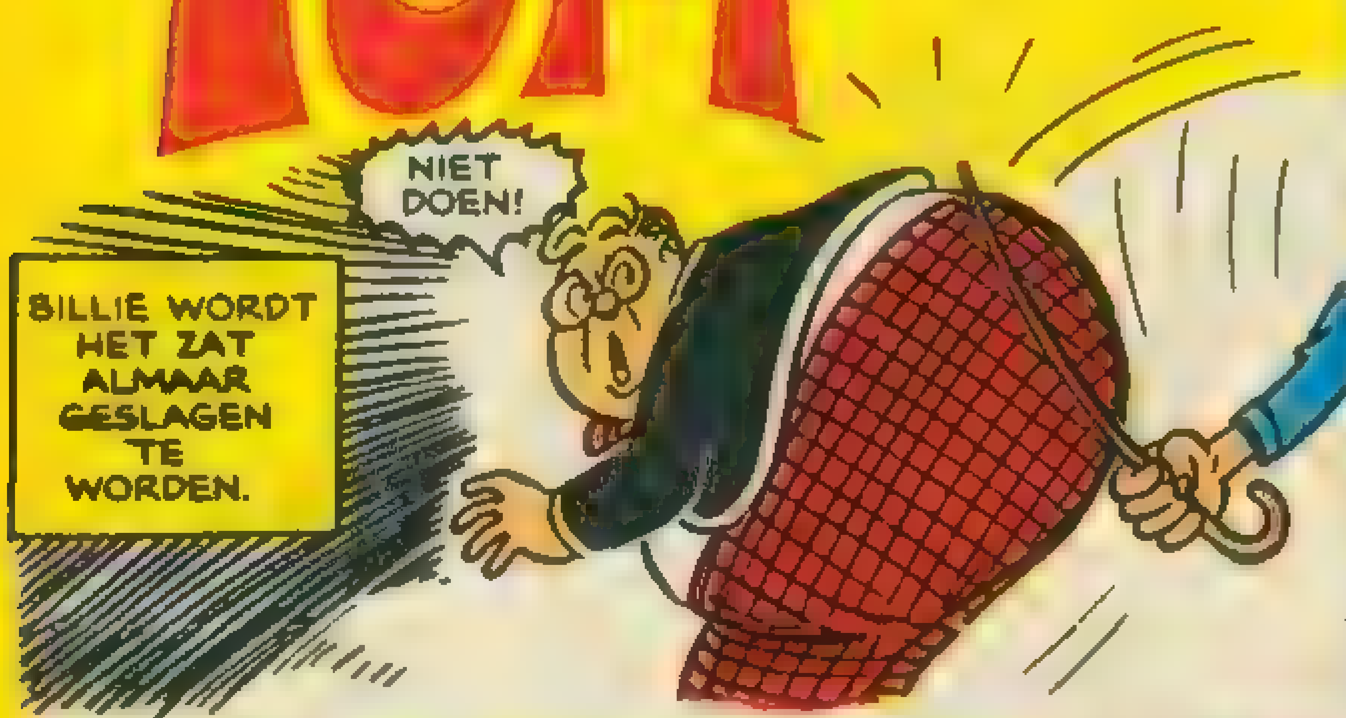

En dan moet je m'n zuster zien!...

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

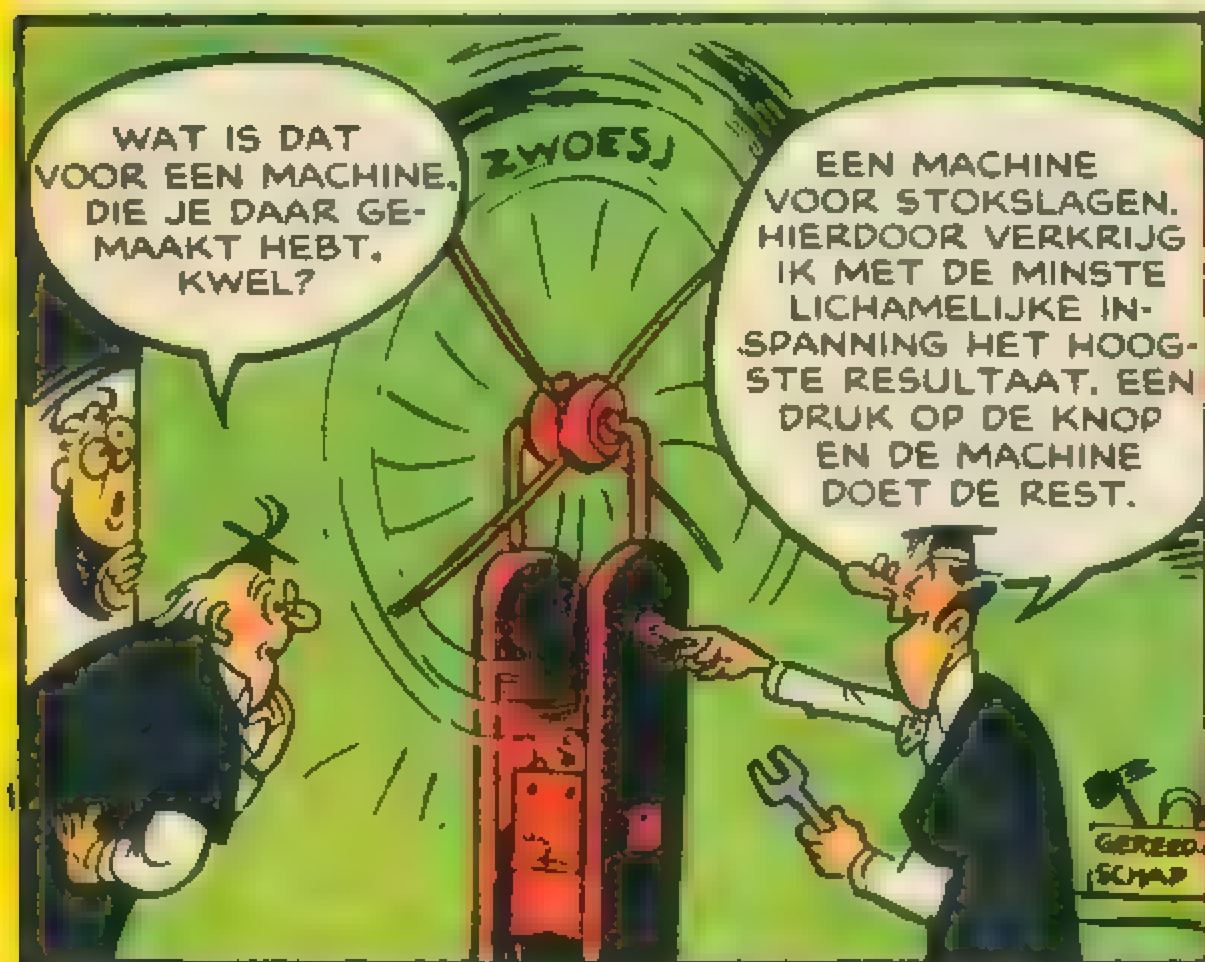

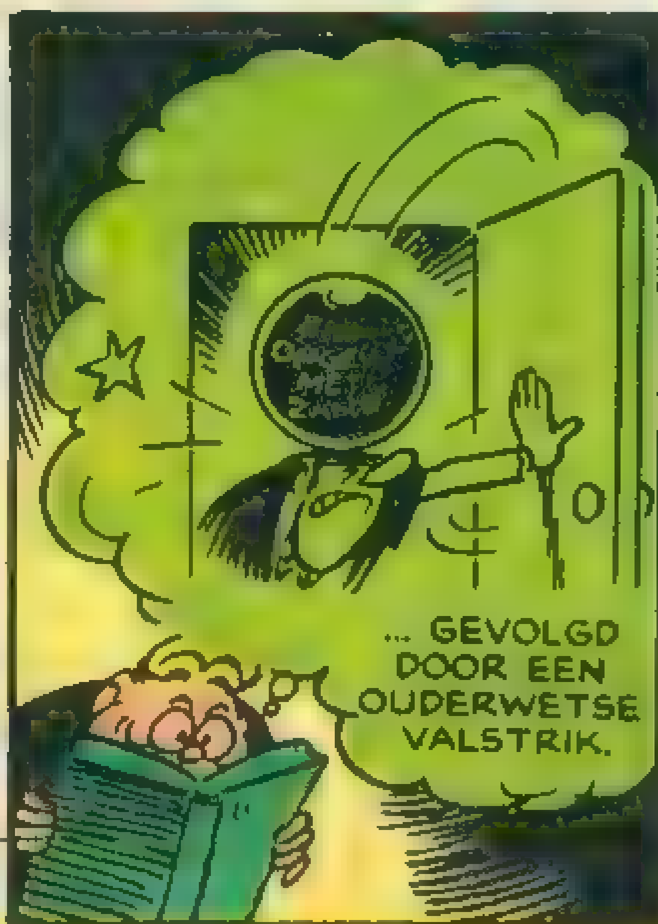

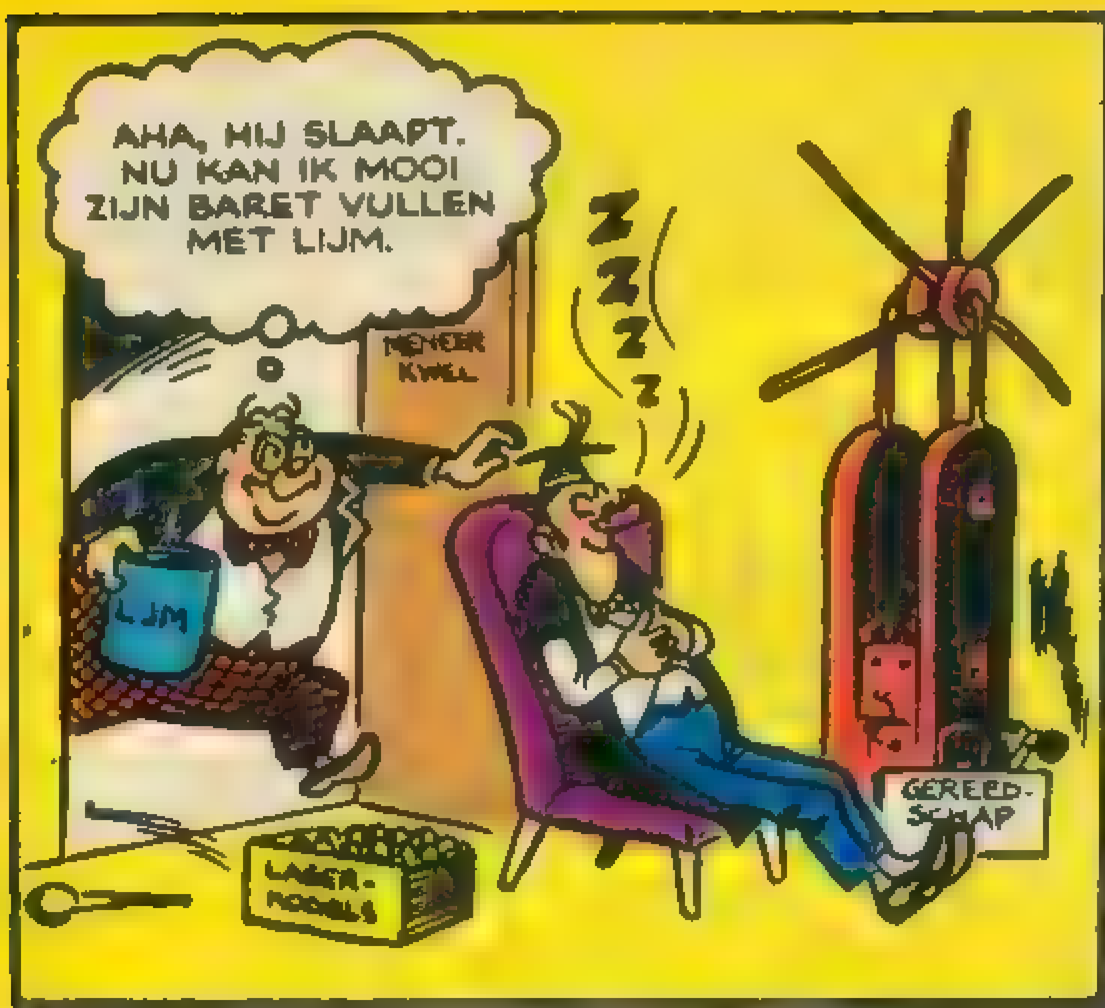

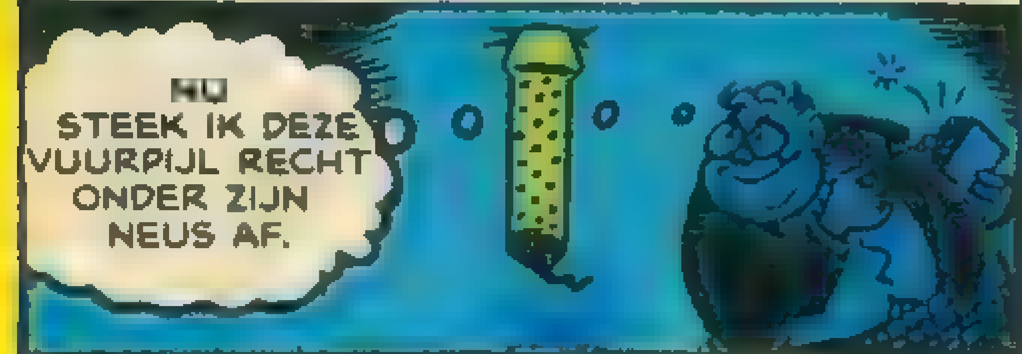

AHA, HIJ SLAAPT. NU KAN IK MOOI ZIJN BARET VULLEN MET LIJM.
MENEER KWEL
LIJM
LAGER-KOGELS
GEREED-SCHAP

OEI!
LIJM
ROETSJ

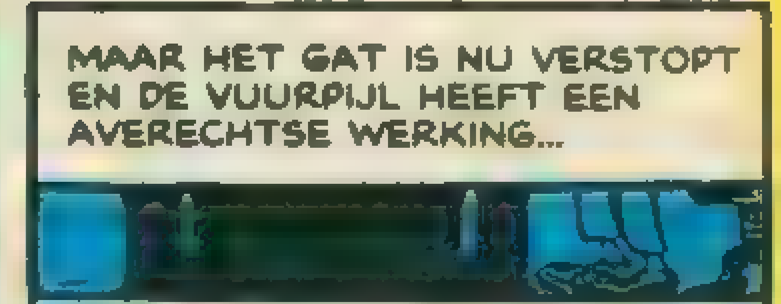

DIE DIKZAK HEEFT WEER WAT TE ETEN.
LIJM
BLURP

BILLIE MAAKT NU EEN GAT IN DE VLOER VAN KWELS KAMER.
IK ZIT MIJN OGEN TE VERKNOEIEN. ER IS HIER BIJNA GEEN LICHT.

IK ZAL MIJN BUREAU WAT DICHTER BIJ HET RAAM SCHUIVEN.

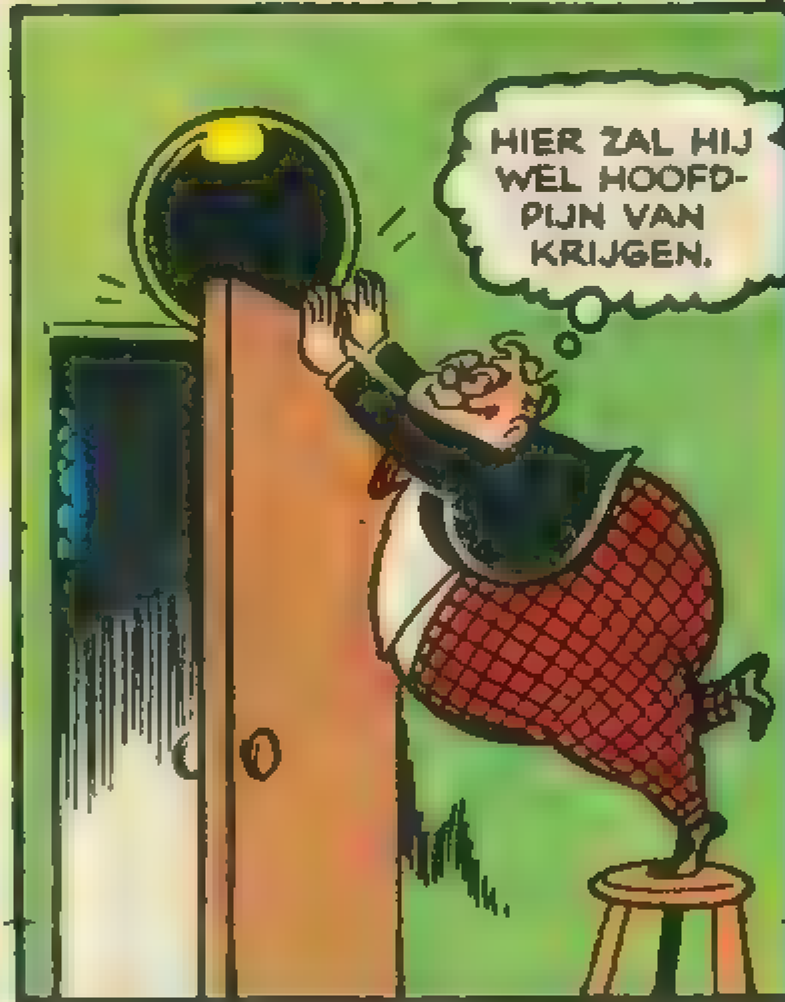

NU STEEK IK DEZE VUURPIJL RECHT ONDER ZIJN NEUS AF.

PSSJ

MAAR HET GAT IS NU VERSTOPT EN DE VUURPIJL HEEFT EEN AVERECHTSE WERKING...

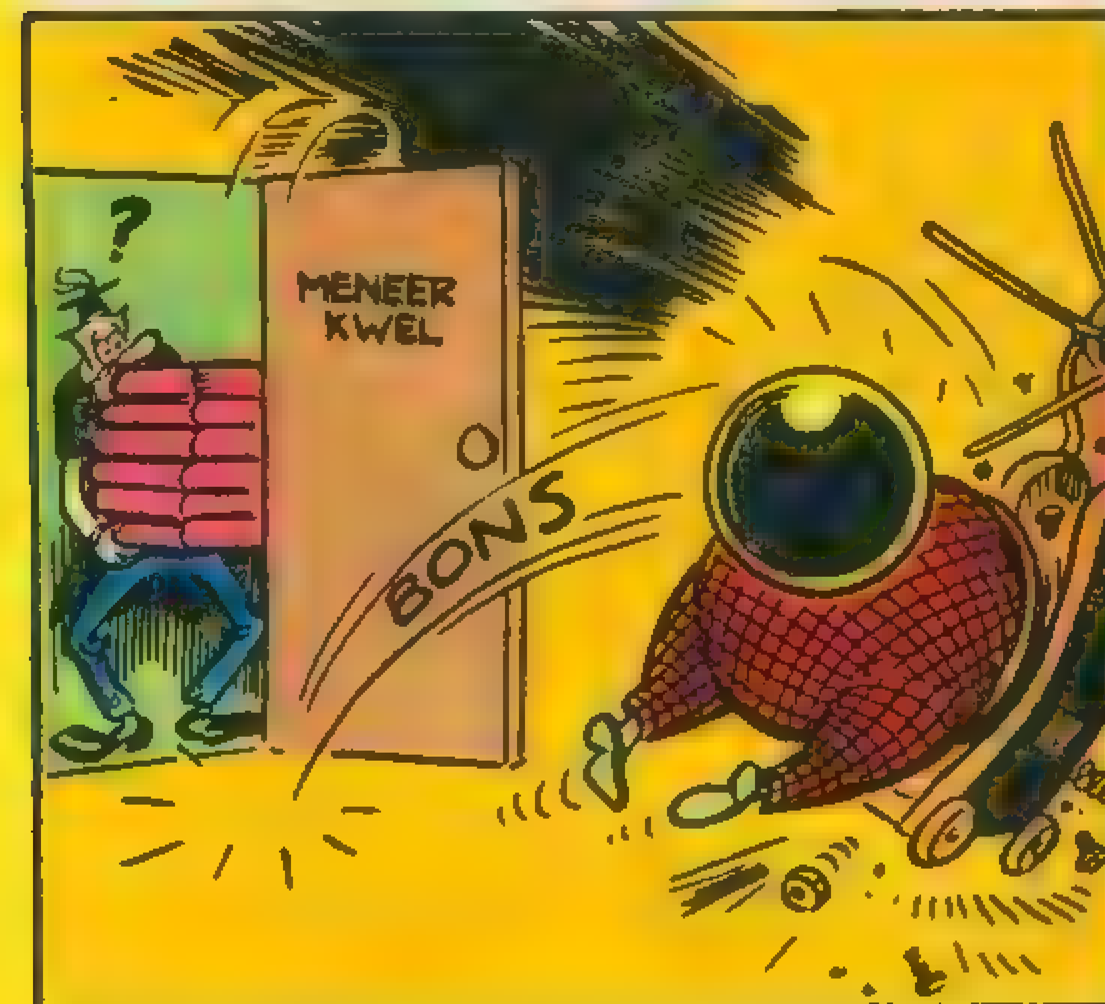

BWOEF

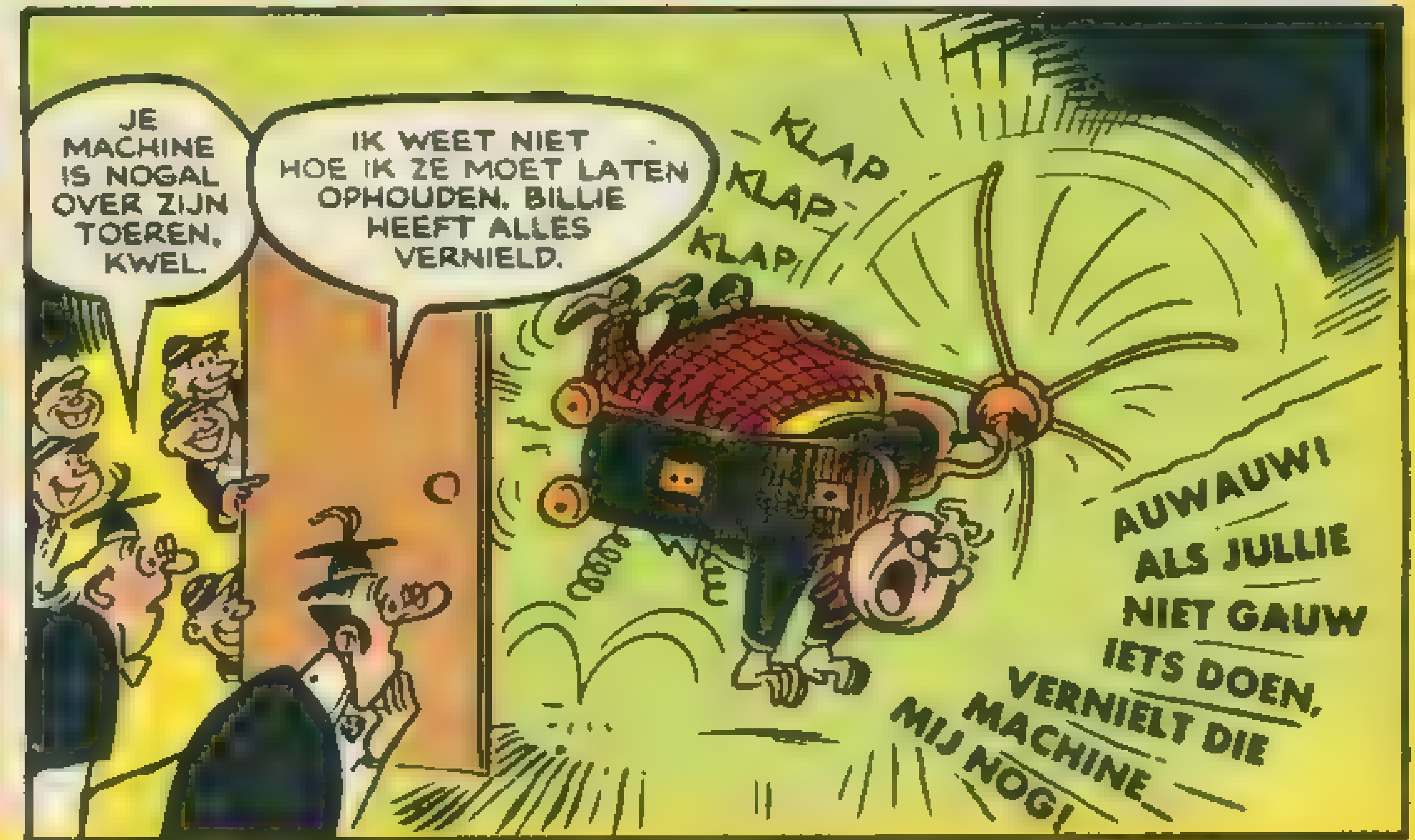

EVEN LATER GAAT KWEL WEG UIT ZIJN KAMER...
NU HANGT ALLES AF VAN MIJN LAATSTE VALSTRIK.

HIER ZAL HIJ WEL HOOFDPIJN VAN KRIJGEN.

AI, DAAR KOMT KWEL AL TERUG. WAAR MOET IK ME VERSTOPPEN?
STAP
STAP

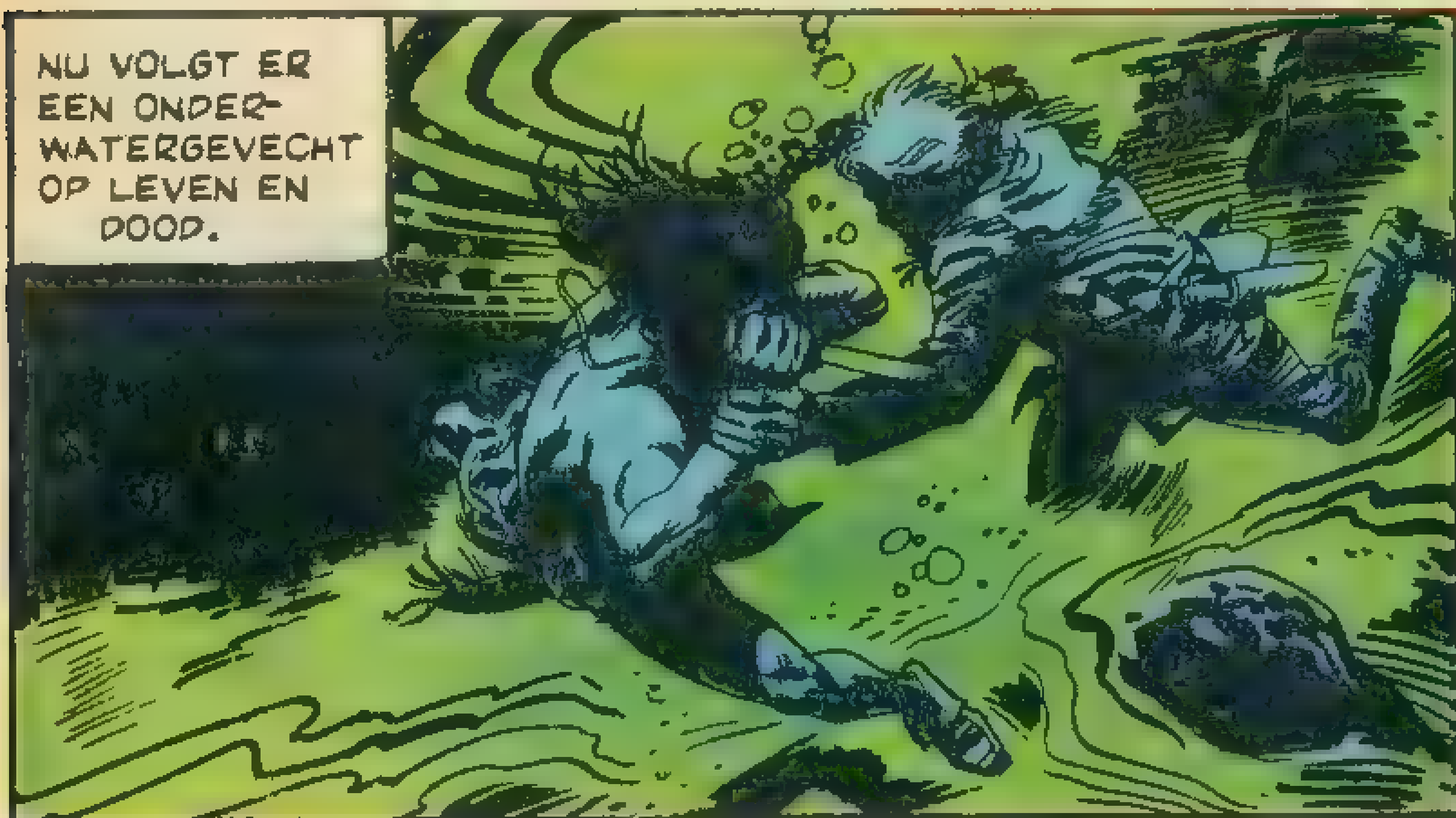

IK KAN MIJN HANDEN NIET GEBRUIKEN OM DE DEUR OPEN TE DOEN. DAN MAAR MET MIJN VOET...
MENEER KWEL

?
MENEER KWEL
BONS

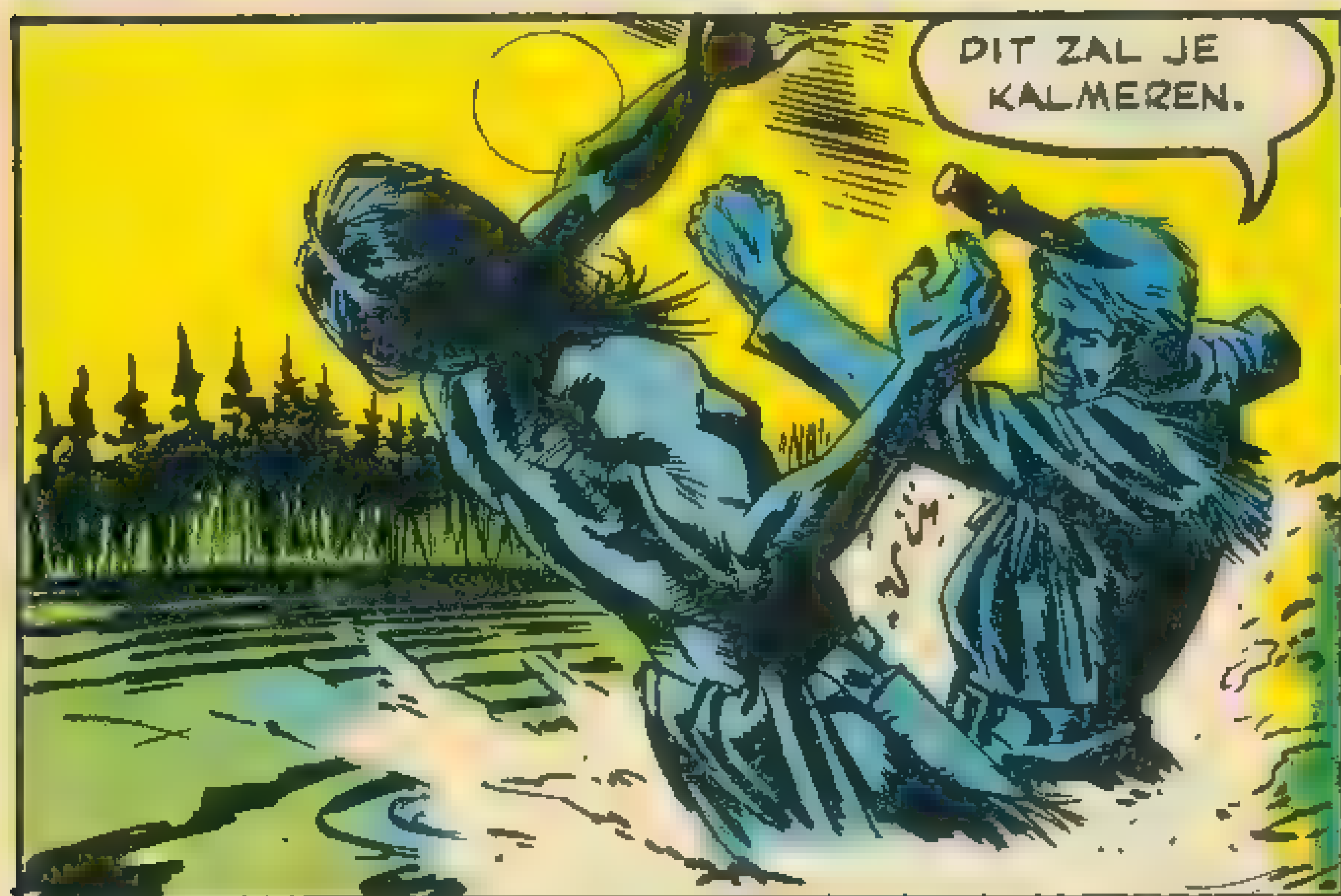

JE MACHINE IS NOGAL OVER ZIJN TOEREN, KWEL.
IK WEET NIET HOE IK ZE MOET LATEN OPHOUDEN. BILLIE HEEFT ALLES VERNIELD.
KLAP
KLAP
KLAP
AUWAUW! ALS JULLIE NIET GAUW IETS DOEN, VERNIELT DIE MACHINE MIJ NOG!

Brett, die nu bonthandelaar geworden is, heeft al lange tijd niets gehoord van de pelsjager Lasker. Bij diens hut gekomen ziet hij, dat ze is platgebrand en dat Lasker vermoord is. Brett wordt overvallen door een Indiaan.

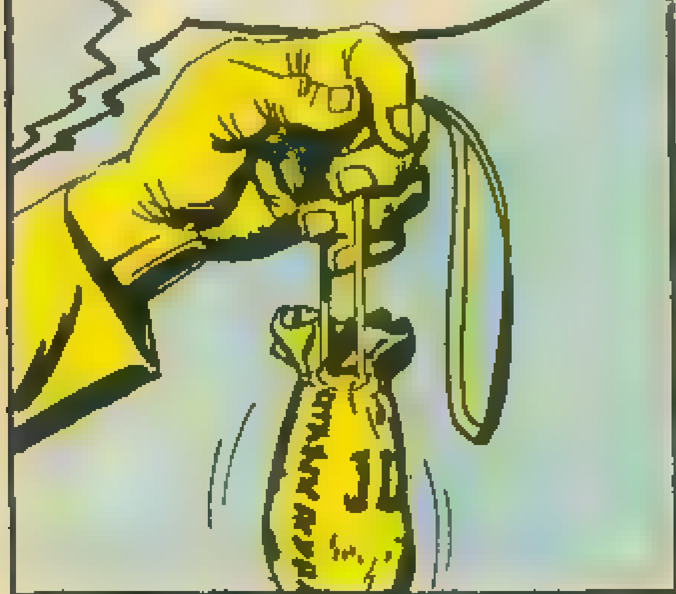
BESTEMMING

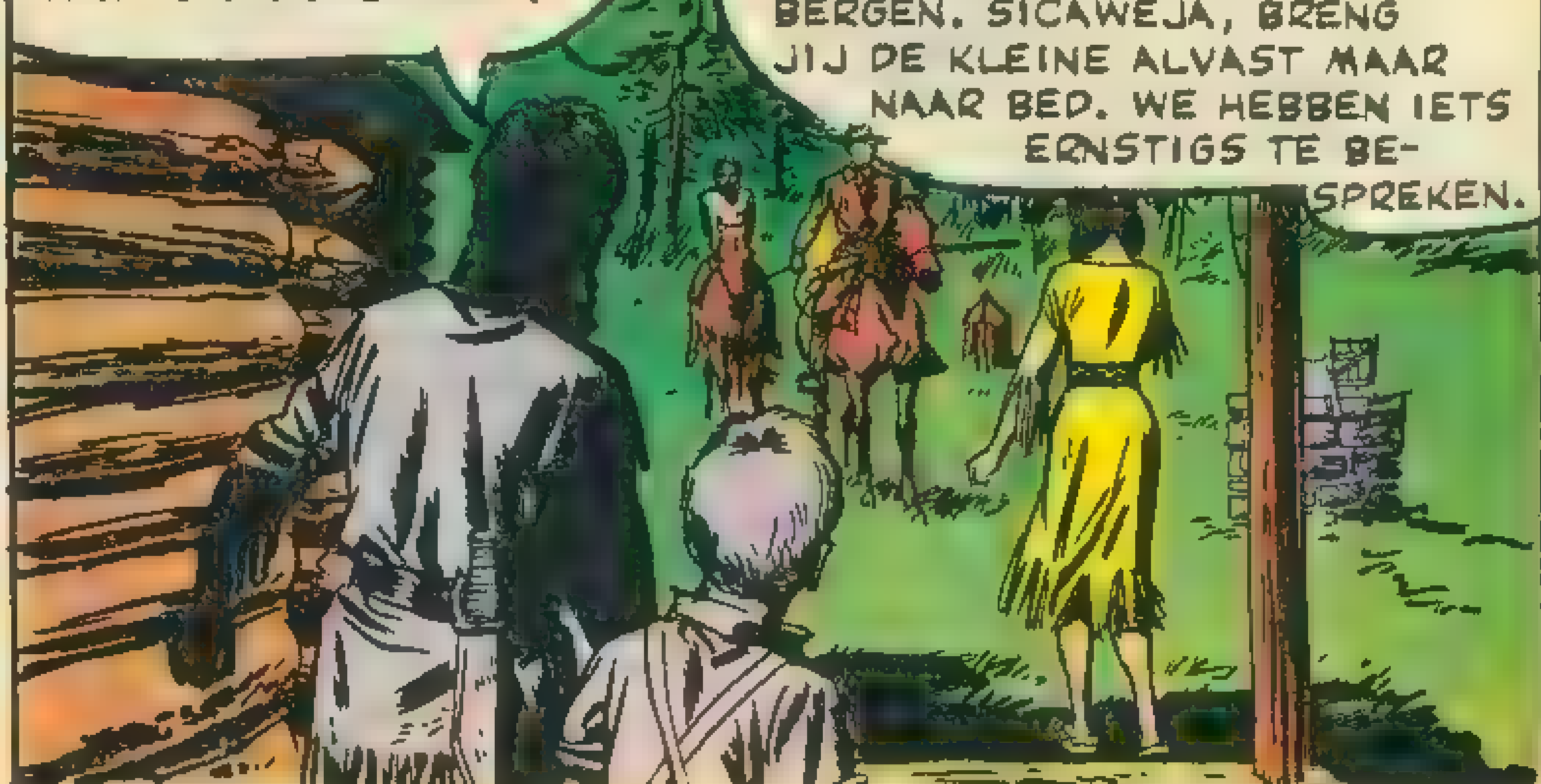

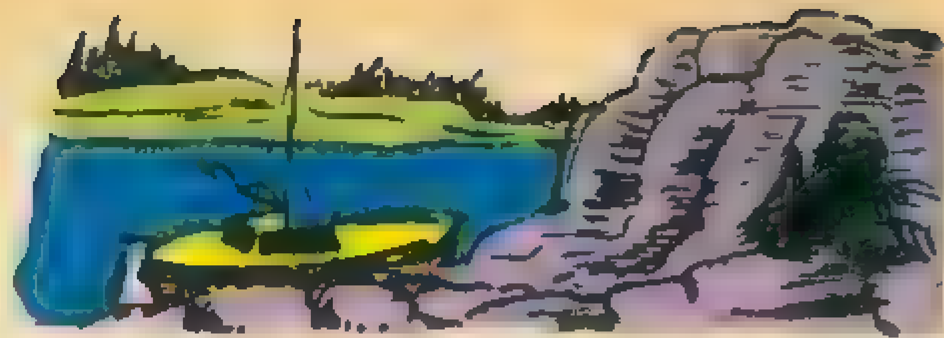

ONBEKEND

...VOLGENS MIJ ZIT HET ZO IN ELKAAR, TOUISSANT. ALS JE GEZIEN HAD HOE ZE DE OUDE TOEGETAKELD HEBBEN.

DAT IS DAN WEER HET OUDE LIEDJE...

UITVAAGSEL SCHIJNT ALTIJD NAAR DE GRENZEN VAN DE BESCHAVING TE TREKKEN. ZE PROFITEREN VAN DE ONWETENDHEID VAN DE INDIANEN, GIETEN ZE VOL MET SLECHTE ALCOHOL EN BEROVEN ZE. ONSCHULDIGEN MOETEN HET DAN ONTGELDEN.

MANUEL LISA HEEFT BERICHTEN ONTVANGEN DAT OOK TEN WESTEN VAN DE MISSOURI HANDELSPOSTEN ZIJN OVERVALLEN.

DE INDIANEN VERKOPEN LIEVER HUN BONT AAN HANDELAREN DIE MET ALCOHOL BETALEN. DAT IS DUIDELIJK.

BRETT, DE INDIANEN ZIJN ALS KINDEREN TEGENOVER DE BLANKEN. ZE BEGRIJPEN NIET, DAT HET SLECHT VOOR HEN IS. WE MOETEN ER IETS AAN DOEN.

IK WEET HET, SICAWEJA. IK ZAL DOEN WAT IK KAN.

IN VINCENNES ZIT EEN NIEUWE MILITAIRE GOUVERNEUR. IK GA MORGEN MET DE INDIAAN NAAR HEM TOE. IK ZAL ZIEN WAT IK DAAR KAN BEREIKEN.

WE ZIJN HIER ALTIJD GELUKKIG GEWEEST, MAAR NU IS DE TOEKOMST ZO ONZEKER.

IK WEET ZEKER, DAT RUST EN ORDE HIER ZULLEN TERUGKEREN. DAN WORDT HET LEVEN WEER NET ZO GOED ALS VROEGER.

BIJ HET AANBREKEN VAN DE VOLGENDE DAG...

IK GELOOF NIET, DAT ER ENIG GEVAAR DREIGT, MAAR IK BEN WEL BLIJ, DAT JE HIER EEN PAAR DAGEN WILT BLIJVEN, TOUISSANT.

JE KUNT GERUST GAAN, BRETT. IK ZAL GOED OP SICAWEJA PASSEN.

TOT ZIENS!

De schatten van de farao

DOOR JANET NEAVLES
ILLUSTRATIES R. v. GIFFEN

Na een paar minuten was Neferoe terug.

KORTE INHOUD: Kamosi, afkomstig uit het dorpje Boebastis, komt per schip in de Egyptische hoofdstad Thebe aan om zijn broer Ranëb te bezoeken die dienst doet bij de schutters van de vrouwelijke Farao Hatsjepsoet. Raneb vertelt Kamosi over diefstallen die gepleegd zijn in de graftombe van Farao Thotmes buiten de stad. Hij verdenkt een Nubiër, maar heeft geen bewijzen tegen de man. Later wordt Raneb gearresteerd. Kamosi gaat op onderzoek uit. In de Straat van de goudsmeden vindt hij de winkel van Sekmen, waar de bewuste Nubiër werkt. In diezelfde straat ontmoet hij het meisje Neferoe, dat hij van een wisse dood redt.

HOOFDSTUK IV
NEFEROE EN BAKI

Kamosi opende zijn ogen en zag een blauwe lucht. Naar de kleur blauw te oordelen moest het middag zijn. Maar toen hij goed keek, bemerkte hij, dat het helemaal de blauwe lucht niet was, maar een geschilderd plafond in een kamer.

Langzaam gleed zijn blik door de kamer. Hij zag bloemen en vogels, die op de muren waren geschilderd, en een vierkant raam. Door het raam zag hij de grijsgroene bladeren van een bloeiende boom en daarachter weer de stijve bladeren van een dadelpalm. Door het geopende raam kwam de zoete geur van jasmijn.

Toen hij zich uitstrekte, merkte hij pas dat hij tussen koele, schone lakens lag. Hij lag in een bed; in een of ander huis. Maar in wiens huis? En waar was hij?

Een klein, brutaal gezichtje keek om het hoekje van de deur naar hem. De donkere ogen in het gezicht namen hem onderzoekend op.

„Ha, ben je wakker?" zei een bekende stem. Toen zag Kamosi dat het Neferoe was, het meisje aan wie hij het katje had gegeven.

Ze kwam nu de kamer binnen. „Hoe voel je je?"

„Wel goed," antwoordde Kamosi. „Maar wat is er gebeurd? Ik kan me nog herinneren dat er een rijtuig aankwam, regelrecht op jou af. Ik moest proberen iets te doen, je te helpen. Ja, dat weet ik nog. Maar wat gebeurde er daarna?"

„Een van de paarden raakte met zijn hoef de zijkant van je hoofd. Gelukkig maar even, maar het was hard genoeg om jou op straat te doen belanden. Vader rende onmiddellijk naar ons toe. Niemand scheen te weten wie jij was en waar je woonde!" Neferoe keek hem nieuwsgierig aan. „En daarom hebben we je maar met ons meegenomen naar ons huis."

„Hebben jullie me naar jullie huis gebracht?" vroeg Kamosi verrast, „hebben jullie zo maar een vreemdeling meegenomen?"

„Wel," zei Neferoe en ze haalde haar schouders op, „niemand scheen zich over jou te willen ontfermen." Haar grote, donkere ogen keken hem ernstig aan toen ze doorging: „Per slot van rekening heb jij mijn leven gered. Vader zei dat het minste dat we konden doen, was voor jou zorgen, omdat jij door mij gewond was geraakt."

„Dank je wel," zei Kamosi.

„Wij zijn degenen die moeten bedanken," antwoordde Neferoe. Toen keek ze hem weer even zwijgend aan. „Heb je soms honger?"

„Ik ga gewoon dood van de honger," zei Kamosi. Hij glimlachte tegen het meisje. Neferoe lachte terug, waarbij de kuiltjes in haar wangen weer zichtbaar werden.

„Ik ga iets voor je halen," zei ze. „Blijf maar rustig liggen, ik ben zo terug."

Na een paar minuten was Neferoe terug. Ze droeg een blad, waarop Kamosi stukjes koude eend, sneetjes brood, vijgen en dadels zag. Mmyoe kwam achter haar aan de kamer in. Kamosi moest lachen toen hij zag, dat het poesje nu een rood lint om het magere nekje droeg.

„Alsjeblieft, dit is voor jou," zei Neferoe, toen ze het blad aan Kamosi, die rechtop was gaan zitten, overhandigde. Aarzelend vroeg ze: „Hoe heet je eigenlijk? Het is zo gek als ik je naam niet weet."

„Ik ben Kamosi," antwoordde hij.

„En ik heet Neferoe."

„Ja, dat weet ik," zei hij. „Toen

jullie bij die winkel waren, hoorde ik dat je vader dat tegen je zei."

„O ja?" Neferoe trok haar wenkbrauwen iets op. „Wel, als je ons hebt horen praten, zul je misschien ook wel hebben gehoord, dat mijn vader schilderingen maakt in de nieuwe tempel van koningin Hatsjepsoet. Wij zijn daar erg trots op," vervolgde het meisje vertrouwelijk. „Het is een grote eer. Maar ja, aan de andere kant is mijn vader hierdoor erg veel van huis. Eigenlijk zou hij op het ogenblik ook in de tempel moeten zijn. Maar hij is nog even thuisgebleven om te zien hoe het met jou gaat. Ik heb hem al verteld, dat je net bij bent gekomen, dus hij zal dadelijk wel met moeder hierheen komen. En Baki komt ook. Dat is mijn broer," legde ze uit. „Hij is net uit school gekomen."

„Moeten we geen bericht sturen naar je familie, dat alles in orde is met jou?" vroeg ze tenslotte. „Zullen ze zich niet ongerust maken?"

„Mijn familie woont in Boebastis," antwoordde Kamosi.

„Boebastis?" herhaalde het meisje verbaasd. „Maar waarom... Wat... Ben je hier dan helemaal alleen?"

„Ik kwam mijn broer opzoeken," zei Kamosi kort. Toen hij deze woorden sprak, besefte hij hoeveel kostbare tijd hij aan het verknoeien was door hier in bed te liggen. Hij behoorde in de Straat der goudsmeden te zijn en te proberen iets te ontdekken, waardoor Raneb weer vrij zou komen.

„Ik moet opstaan," riep hij uit, „ik moet weg!"

„O nee," zei Neferoe beslist. „Je kunt niet opstaan, voordat de dokter je heeft onderzocht."

Kamosi staarde haar aan. Wat verbeeldde die krielkip zich wel? Dacht ze hem te kunnen vertellen wat hij wel of niet moest doen? Maar voordat hij al de boze woorden had kunnen zeggen, die hij bedacht had, kwamen drie mensen zijn kamer binnen.

Neferoe sprong op en begon voor te stellen. Kamosi probeerde uit zijn bed te komen, want hij vond het tegen de regels dat een jongere zat, terwijl ouderen stonden. Maar het meisje duwde hem zacht terug.

„Kamosi," zei ze, „dit zijn mijn vader Amosi, mijn moeder Tey en mijn broer Baki."

Neferoes moeder haastte zich naar het bed. Ze was een slanke vrouw, modieus gekleed in een mooie, witlinnen japon met een geplooide rok. Haar pruik was gekruld, haar ogen zwart opgemaakt en haar lippen waren gestift. Haar ogen glansden van de tranen.

„Mijn jongen," zei ze, terwijl ze zich over het bed boog en Kamosi's hand greep, „mijn lieve jongen, hoe kunnen we je ooit genoeg danken voor wat je voor ons hebt gedaan? Ik moet er niet aan denken wat er met Neferoe gebeurd zou zijn als jij er niet was geweest."

Nu kwam de vader van het meisje op het bed toelopen. Met een blik van grote genegenheid keek hij naar Kamosi. „Ja, mijn vrouw heeft gelijk. Wij kunnen je nooit vergoeden wat je voor ons hebt gedaan. We zouden het echter zeer op prijs stellen, als je dit huis met alles wat erin is, als het jouwe wilt beschouwen. Je kunt hier net zo lang blijven als je wilt."

Kamosi voelde zich te verlegen om te antwoorden. Deze mensen hielden maar niet op hem te bedanken voor wat hij voor Neferoe had gedaan. Ze schenen echter te vergeten, dat er helemaal niets gebeurd zou zijn, als hij haar niet op straat had aangesproken en haar het katje had gegeven.

Hij keek naar Neferoes ouders en glimlachte aarzelend. Toen keek hij naar de zoon des huizes, Baki. Baki stond hem stil op te nemen, maar toen de ogen van de jongens elkaar ontmoetten, gaf Baki een knipoogje en lachte. Hij scheen Kamosi's verlegenheid te begrijpen.

„De dokter zal dadelijk wel komen om je te onderzoeken," zei Neferoes vader. „Maar vertel eens, zouden we in die tussentijd je familie niet op de hoogte brengen?"

Kamosi schudde zijn hoofd. Hij probeerde de juiste woorden te vinden. Maar Neferoe kwam hem te hulp.

„Kamosi komt uit Boebastis," zei ze vlug. „Daar woont zijn familie. Hij is hier helemaal alleen om zijn broer te bezoeken."

„Maar je broer dan?" hield Amosi aan, „wil je dan niet dat we hem een berichtje sturen? Zal hij zich niet ongerust over je maken?"

Weer schudde Kamosi zijn hoofd. „Nee," zei hij gesmoord, „we kunnen het niet aan mijn broer laten weten. Hij is..." Hij aarzelde. Maar hij moest het toch vertellen. Hij haalde heel diep adem en zei toen: „Hij is gearresteerd."

Baki liet van verbazing een lang gefluit horen. De andere leden van de familie staarden hem sprakeloos aan. Hun gezichten droegen verschillende uitdrukkingen. Ze waren verrast en geschokt. Toen de eerste verbazing voorbij was, lag er in hun ogen een blik van meegevoel en bereidheid om hem te helpen.

„Ach, arme jongen," zei Neferoes moeder en ze klopte hem vriendelijk op de schouder.

Neferoes vader keek hem even een ogenblik onderzoekend aan. Toen hij eindelijk begon te spreken, was zijn stem heel vriendelijk. „Wil je ons niet vertellen wat er precies gebeurd is met je broer?"

Zonder te antwoorden keek Kamosi hem aan. Amosi probeerde hem op zijn gemak te stellen. „Als je niet wilt, behoef je ons niets te vertellen, hoor. Maar misschien kunnen we je op de een of andere manier helpen."

Opeens voelde Kamosi zich eenzaam en bedrukt door de gebeurtenissen van die dag. Plotseling verlangde hij zijn hart te mogen uitstorten bij lieve, vriendelijke mensen, die naar zijn moeilijkheden wilden luisteren en die met hem zouden meevoelen.

Zijn behoefte om anderen deelgenoot te maken van zijn verdriet, was zo groot, dat hij opeens begon te praten. Hij vertelde de hele geschiedenis van de diefstallen uit de graftombe, de arrestatie van Raneb, zijn eigen pogingen om de identiteit van de Nubiër te ontdekken en zijn verlangen om eens na te gaan wat er zoal in de zaak van Sekmen in de Straat van de goudsmeden gebeurde. Hij voegde eraan toe, dat zijn ouders zijn terugreis al in orde hadden gemaakt. Dat hij met Inyotef zou terugvaren, als deze op zijn volgende reis Thebe zou aandoen. Nu zij dit wisten, konden ze hem tenminste niet direct naar huis terugsturen!

Iedereen luisterde naar zijn verhaal zonder hem in de rede te vallen. Toen hij uitverteld was, was Amosi de eerste die sprak.

„Weten de autoriteiten alles wat jij mij hebt verteld?"

Kamosi haalde zijn schouders op. „Ik weet het niet. Maar ik veronderstel dat Raneb hun alles zal hebben verteld wat hij weet. De grote moeilijkheid is echter, dat Raneb niets kan bewijzen. Hij heeft alleen maar vermoedens. Ik weet niet of ze dan wel veel aandacht aan zijn woorden zullen besteden. Daar komt nog bij," voegde Kamosi eraan toe, „dat ze veronderstellen dat Raneb een van de dieven is. Ze zullen misschien denken dat hij maar wat verzint om de verdenking op anderen te werpen. Wie weet luisteren ze helemaal niet naar hem."

Een ogenblikje was de jongen stil en toen ging hij verder: „Daarom wilde ik nu zo graag werk zien te krijgen in de winkel van Sekmen. Ik dacht: als ik in die zaak ben, zal het niet onmogelijk zijn dat ik iets hoor of zie, dat verband kan leggen tussen die mensen daar en de dieven. Dat is de reden waarom ik haast heb om terug te gaan."

„Morgen," zei Amosi beslist. „Morgen kun je daarheen gaan. Nu moet je in bed blijven tot de dokter is geweest."

„Maar het is best mogelijk dat er vanmiddag iets in die winkel gebeurt en dan ben ik er niet," protesteerde Kamosi.

„Ik ga wel," riep Baki uit. „Ik zal vanmiddag die winkel in het oog houden, Kamosi. Als er dan iets vreemds gebeurt, kan ik het je vertellen. Weet je," ging hij geestdriftig verder, „ik kan best een paar dagen vrij nemen van school. Dan gaan we samen op onderzoek uit. Misschien kan ik ook wel een baantje in die winkel krijgen."

„O nee," zei zijn vader streng, maar in zijn ogen glinsterde een pretlichtje. „Het is echt niet nodig dat jij van school wegblijft en in die winkel gaat werken. Kamosi zal het morgen best alleen afkunnen."

De Schatten van de Farao

Baki's gezicht betrok. Amosi keek naar het boze gezicht van zijn zoon en lachte.

„Maar weet je, Baki," voegde hij eraan toe, „omdat het leren er voor vandaag al op zit, kun je wat mij betreft vanmiddag wel die winkel in het oog gaan houden. Dat zal geen kwaad kunnen, daar ben ik zeker van. Maar pas op dat je je niet in gevaar begeeft en zorg ervoor dat je met etenstijd thuis bent."

„En je gaat niet die winkel in, hoor," waarschuwde zijn moeder hem. „Wees alsjeblieft voorzichtig."

Amosi begon weer te spreken. „Ik moet nu werkelijk naar de tempel. Ik moet ervoor zorgen dat de schilderingen van de expeditie naar Poent op tijd klaar zijn voor het feest van Amon. En dat duurt nog maar een paar dagen." Hij beet op zijn lip en fronste de wenkbrauwen. „Het spijt me heel erg, Kamosi, dat ik je op het ogenblik niet beter kan helpen. Als de feesten voorbij zijn, heb ik meer tijd. Maar ik zal toch iets voor je doen," ging hij verder. „Op weg naar de tempel zal ik even naar het paleis gaan en proberen erachter te komen wat er precies aan de hand is en wanneer de zaak voorkomt. Als ik iets hoor, zal ik iemand hierheen sturen met een boodschap."

Hij groette Kamosi en Neferoe. Toen zei hij tegen Tey: „Ik heb het zo verschrikkelijk druk dat het, geloof ik, beter is dat ik de komende dagen daar blijf in plaats van iedere avond naar huis te gaan. Maar ik zal hier in elk geval de avond voor het feest van Amon terug zijn. We gaan met zijn allen naar het feest."

. . . en stonden met zijn drieën een poosje te fluisteren . .

Tey knikte en liep met haar man de kamer uit. Neferoe bleef bij Kamosi. In gedachten stond ze het poesje te aaien. Opeens zei ze met een zacht stemmetje: „Ik wil je ook helpen, weet je. Denk je dat ik iets kan doen?"

„Natuurlijk kun je dat, Neferoe," zei Kamosi. „Ik weet op het ogenblik wel niet wat je zou kunnen doen, maar ik ben ervan overtuigd dat je me in de komende dagen toch met iets kan helpen."

Wat later op de middag werd hij wakker, doordat de dokter zijn kamer binnenkwam. Kundige vingers bevoelden zijn hoofd en controleerden zijn pols. Toen bekeek de dokter zijn ogen. Tot slot legde hij zijn oor op Kamosi's borst om de hartslag en ademhaling te beluisteren.

„Heb je hoofdpijn?" vroeg hij. „Kun je goed zien?"

Kamosi beantwoordde de vragen en de dokter draaide zich tevreden om naar Tey.

„Als er iets bijzonders met hem gebeurt, moet u me dit laten weten. Maar op het moment lijkt de jongen me zo gezond als een vis. Wat mij betreft kan hij rustig opstaan."

Tey knikte. „Fijn. Wel, Kamosi, ik zal iemand sturen met je kleren. Maar denk erom, we willen dat je hier blijft tot je broer weer voor je kan zorgen." Ze glimlachte tegen de jongen en klopte hem vriendelijk op de schouder.

Neferoes moeder en de dokter verlieten de kamer en na een paar minuten kwam een jonge slavin binnen. Met een glimlach overhandigde ze Kamosi zijn gewassen en gestreken kleren.

Toen Kamosi zich aankleedde, zag hij door het raam roze strepen in de lucht. De zon ging onder. Het was dus te laat om nog iets te doen. Maar morgen. . .

Baki keerde nu ook terug. Hij was maar een paar minuten te laat voor het eten. Zijn ogen straalden in zijn opgewonden gezicht. Tijdens de maaltijd vertelde hij zijn verhaal.

„Ik weet niet of het belangrijk is waar ik achter ben gekomen," zei hij tegen Kamosi. „Maar ik zal je alles precies vertellen zoals het ging. Ik bleef eerst een hele tijd rondhangen in de buurt van de winkel. Er gebeurde niet veel. Een paar mensen gingen er naar binnen en kwamen er weer uit! Ik ben ervan overtuigd dat het gewone klanten waren. Ik zag ook Sekmen in eigen persoon. Hij is een rimpelige man met een gezicht als een krokodil. En ik zag ook die knecht van hem, die Nubiër. Je zei toch dat hij Wah heette?"

Kamosi knikte. Hij was erg benieuwd naar de rest van Baki's verhaal.

Baki ging door. „Zoals ik al zei, een hele tijd gebeurde er helemaal niets. Ik begon juist te denken dat het gewoon tijd verknoeien was, toen er een man aankwam." Baki hield even op en vervolgde: „Ik geloof echt niet dat ik hem opgemerkt zou hebben, als hij niet zo verschrikkelijk zijn best had gedaan niet op te vallen. Begrijp je wat ik bedoel?" Hij keek naar Kamosi.

Kamosi knikte weer. „Hoe zag hij er uit?"

„Zijn kleren waren buitenlands en hij had een baard. Hij zou een Babyloniër kunnen zijn. In ieder geval, hij ging de winkel binnen en wenkte Sekmen. Wah kwam ook naar hem toe en toen stonden ze met zijn drieën een poosje te fluisteren. Hoewel ik me zo dicht mogelijk in hun buurt waagde en mijn oren spitste, kon ik niet dicht genoeg bij hen komen om alles te horen wat ze zeiden. Maar ik heb toch een paar woorden opgevangen." Om de spanning op te voeren wachtte Baki even.

„Nou, en?" vroeg Kamosi.

„Ik weet dat ze over jouw broer spraken," zei Baki. „Ik hoorde ze „schutter" zeggen en „Raneb" en „gearresteerd"."

Kamosi hield zijn adem in. „Dus zij zijn er inderdaad bij betrokken! En het zijn er drie: Sekmen, Wah en de Babyloniër."

„Ja," gaf Baki toe, „maar ik ben nog niet klaar. Die dikke man, die Babyloniër, ging na een tijdje weer weg. Ik wist echt niet wat ik moest doen. Moest ik daar blijven staan en de winkel in het oog houden of moest ik die man volgen? Maar het was al laat in de middag en de winkel zou toch gauw gesloten worden; daarom volgde ik de Babyloniër. Hij ging naar een huis in de Straat van de palmen." Baki lachte tegen Kamosi. „Ik weet niet wie hij is, maar nu we weten waar hij woont, zal het niet moeilijk zijn om achter zijn naam te komen. Er zullen heus niet veel Babyloniërs zijn, die in de Straat van de palmen wonen."

Neferoes ogen straalden. „Baki," zei ze bewonderend tegen haar broer, „wat heb jij al veel ontdekt!"

„Ja," vond ook Kamosi, „we hebben vandaag een goed begin gemaakt. En morgen ontdek ik misschien wel wat in die winkel. . ."

Baki viel hem in de rede: „En we kunnen erachter zien te komen wie die Babyloniër is."

Geestdriftig begonnen de jongens en het meisje plannen te maken. Juist toen ze klaar waren met eten, kwam de boodschap, die Amosi had beloofd te sturen.

Hij was naar het paleis gegaan en daar had hij gehoord dat Ranebs zaak de dag na het feest van Amon zou worden behandeld.

„De dag na het feest van Amon," herhaalde Neferoe. „Alle mensen, dat is nog maar vier dagen."

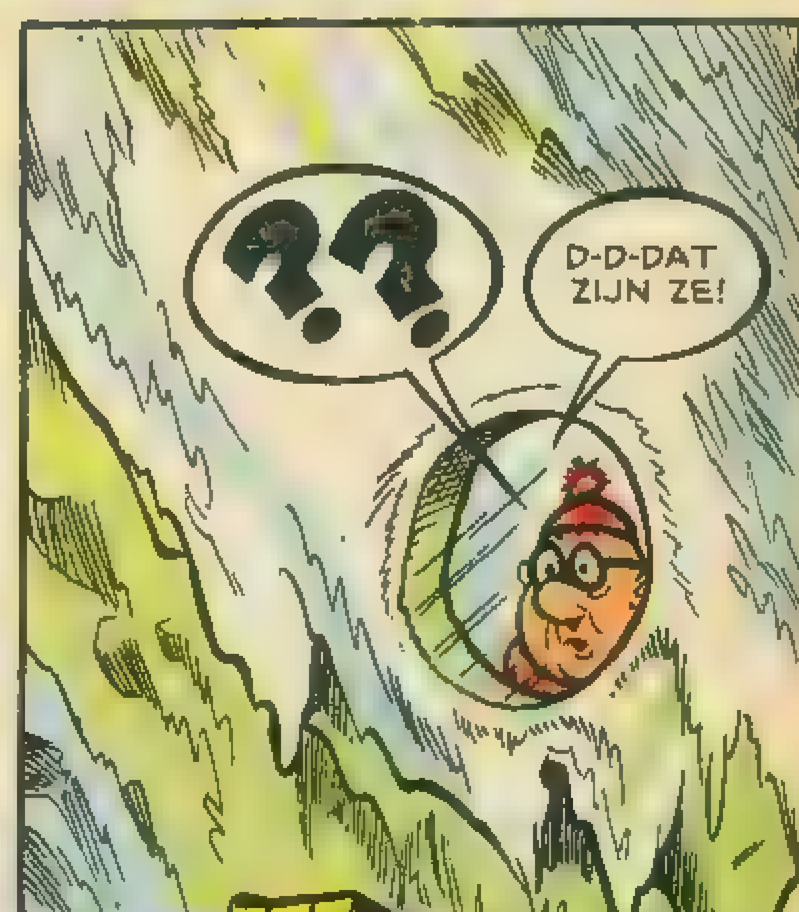
Vier dagen, dacht Kamosi. Wat weinig tijd om Ranebs onschuld te bewijzen en de echte daders van de roof uit de graftombe te vinden. Maar vier dagen!

DINKIE

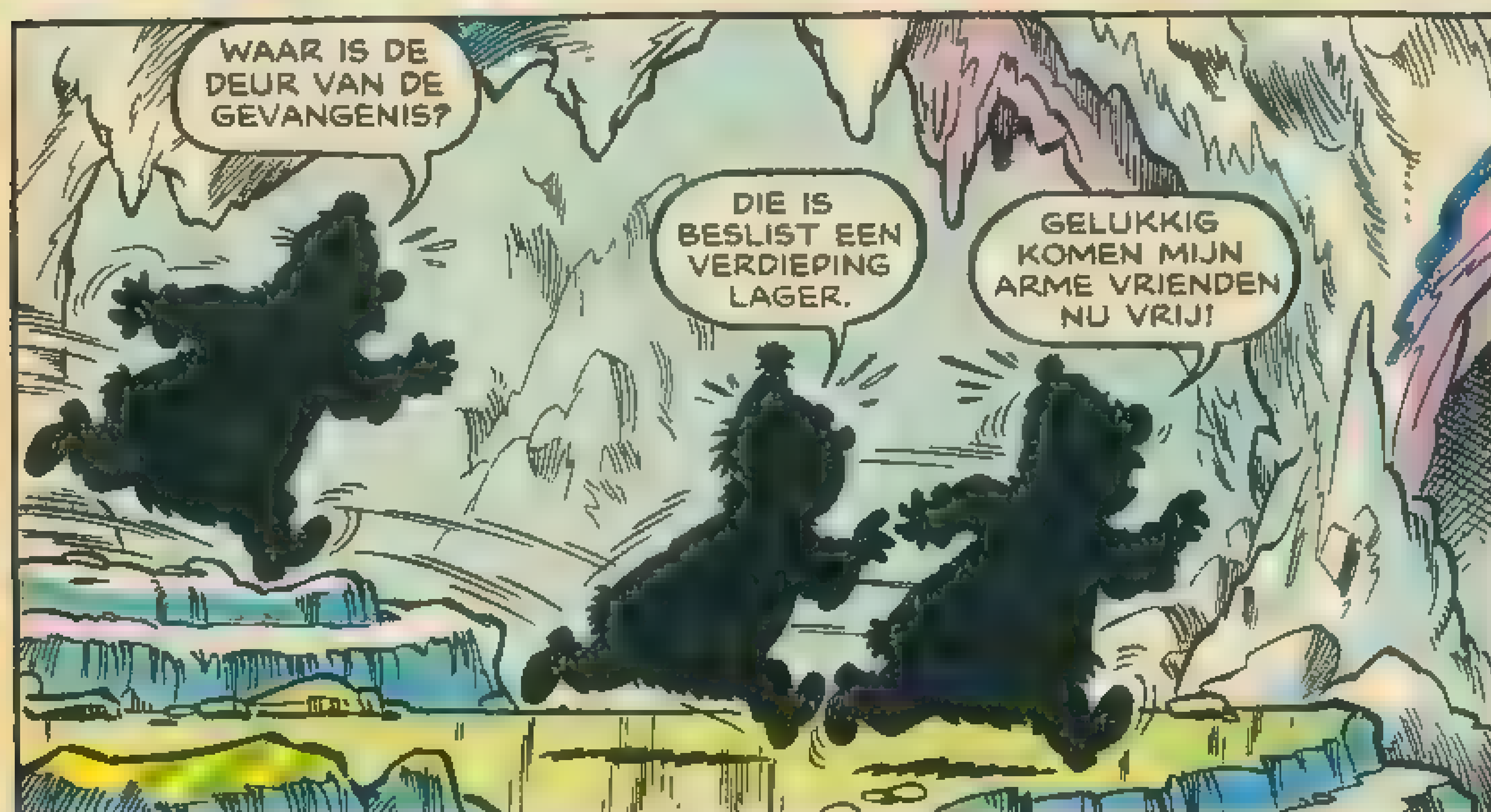
DOOR CAROL VOGES

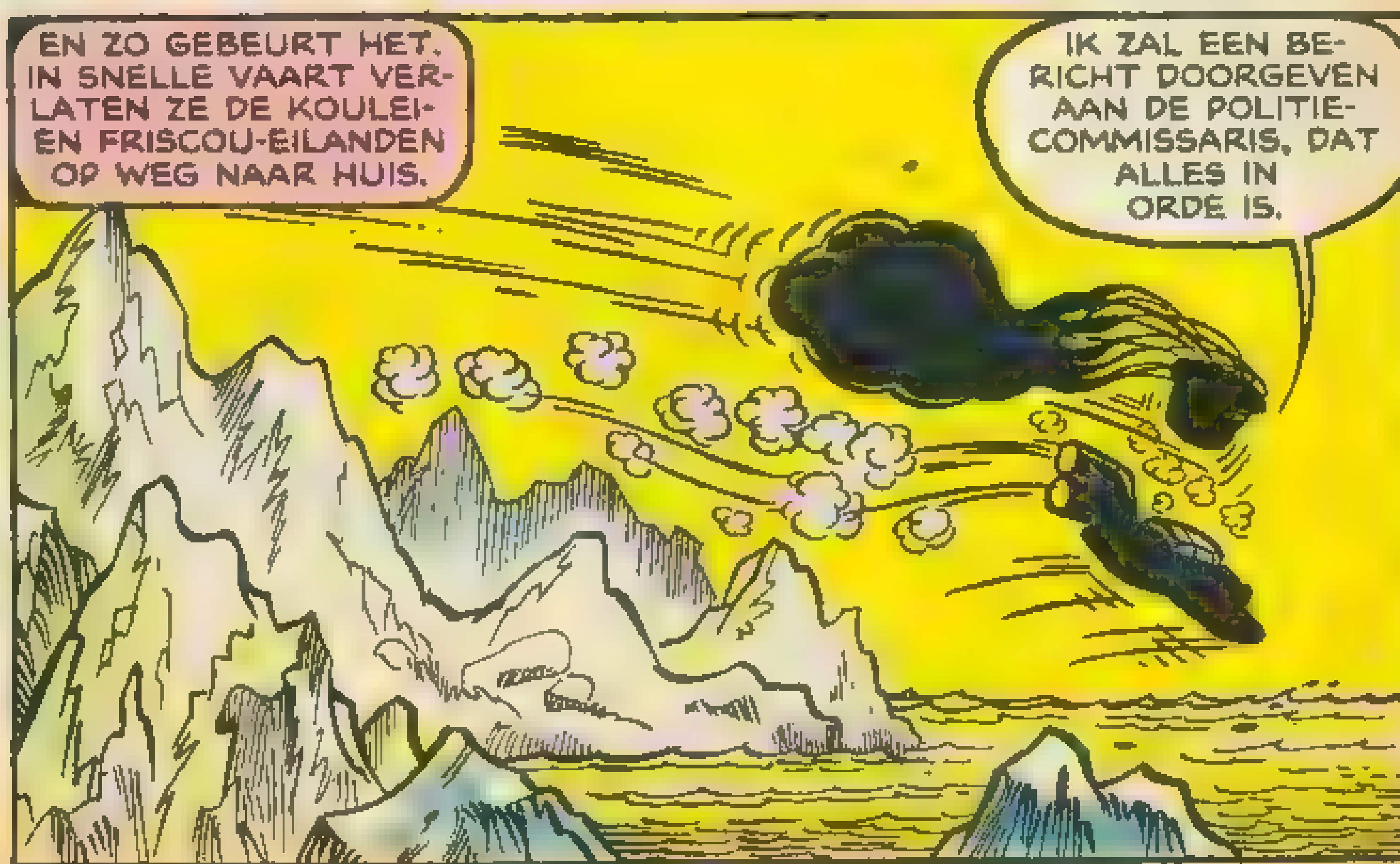

De avonturen van Susan

SUSAN ZIT GEVANGEN BIJ EEN GROEP ZIGEUNERS, DIE HAAR ONTVOERD HEBBEN EN NU PROBEREN DE KONING EN GRAVIN LUNDERWERGER EEN VETTE LOSPRIJS AFHANDIG TE MAKEN.

MAAR OPEENS WORDT DE ZON VERDUISTERD DOOR GROTE, DREIGENDE WOLKEN.

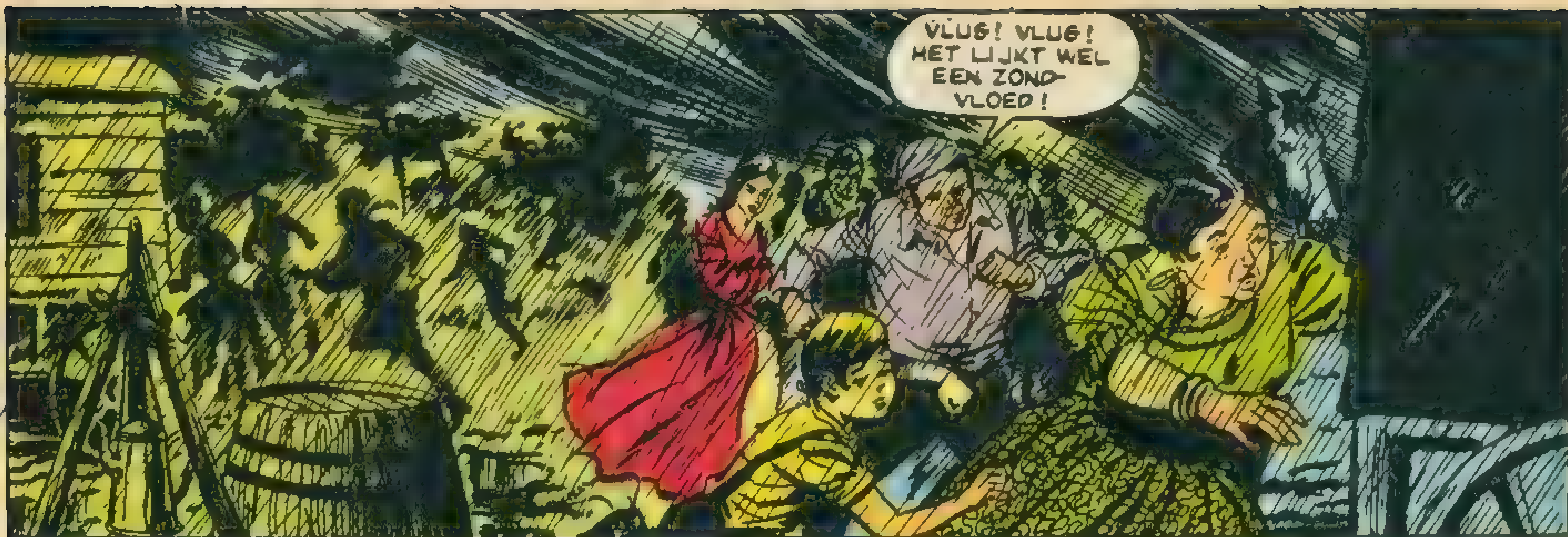

INTUSSEN IN DE WOONWAGEN WAAR SUSAN OPGESLOTEN ZIT...

DAN KOMT ER OPEENS EEN STOUTMOEDIG PLAN BIJ HAAR OP.

VLUG! VLUG! HET LIJKT WEL EEN ZONDVLOED!

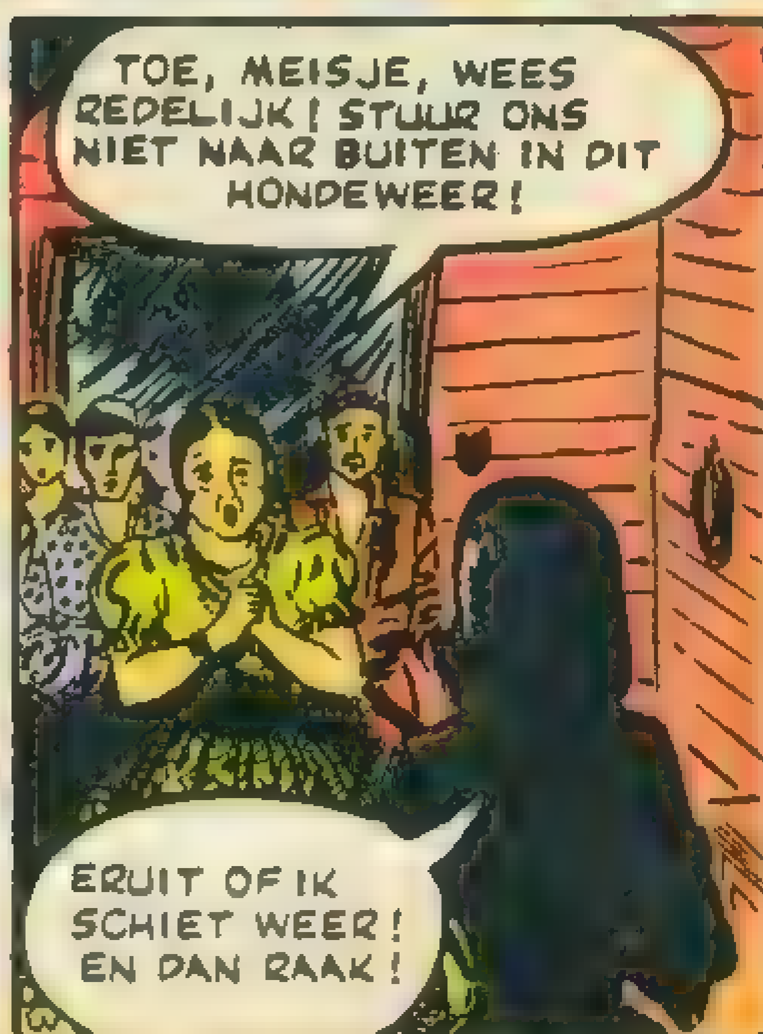

MAAR ALS DE ZIGEUNERS DE WAGEN BETREDEN, WACHT HUN EEN VERRASSING...
HALT! GEEN STAP VERDER OF IK SCHIET!
VOORZICHTIG, DAT GEWEER IS GELADEN!
GRRR!

KOM, MEISJE, WEES VERSTANDIG! JE KUNT HET TOCH NOOIT VAN ONS WINNEN! WIJ ZIJN MET EEN HELE GROEP!
VERROER U NIET OF IK SCHIET!

HA, HA, HA, DAT ZOU IK WELEENS WILLEN ZIEN! JE HEBT DE MOED NIET OM DAT TE DOEN!
O NEE?

LIEVE HELP! ZE HEEFT LISKO'S SIGAAR DOORMIDDEN GESCHOTEN!
PANG!

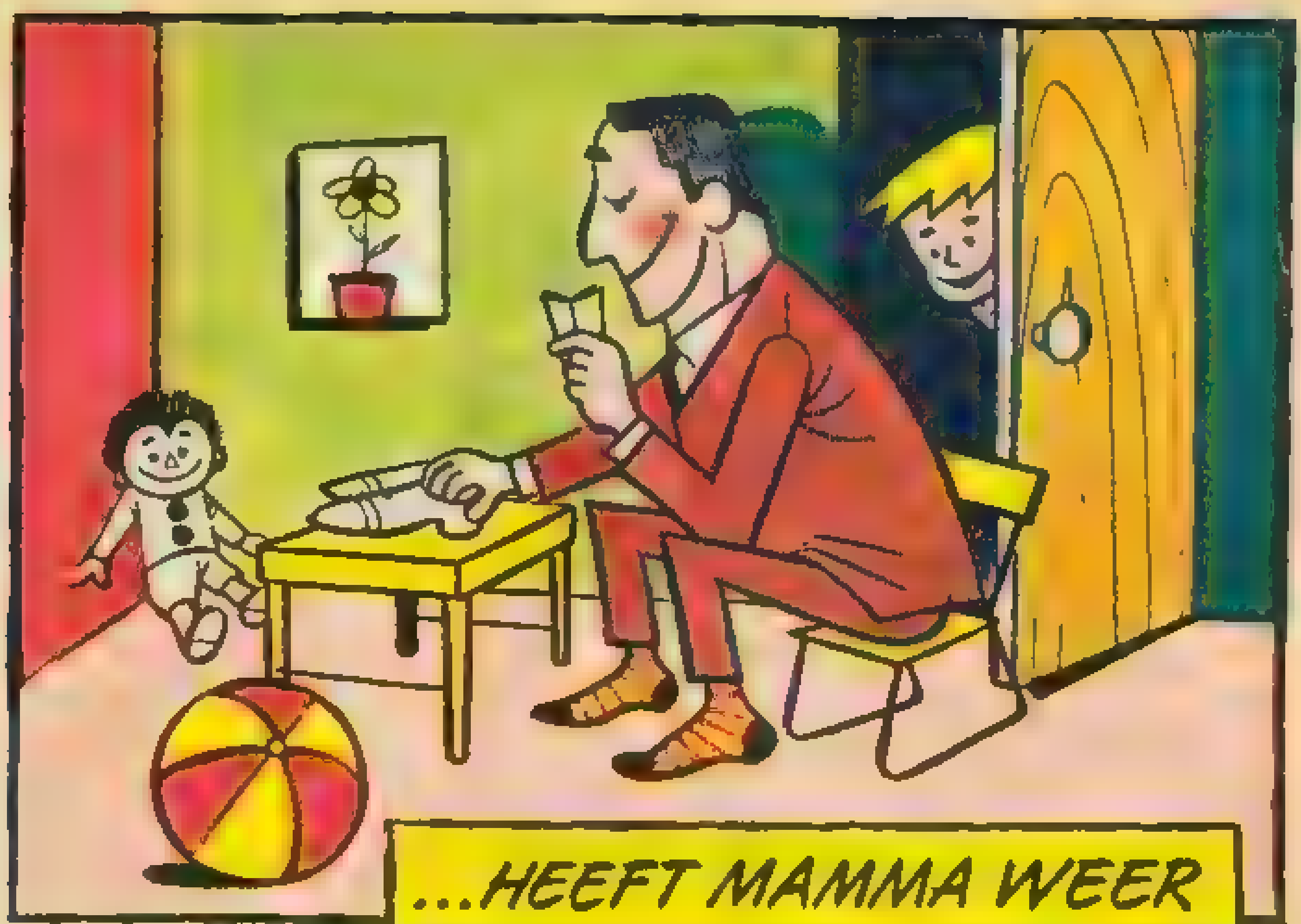

IK HEB U GEWAARSCHUWD! U WEET NU DAT IK KAN SCHIETEN, GA NU ALLEMAAL NAAR BUITEN!

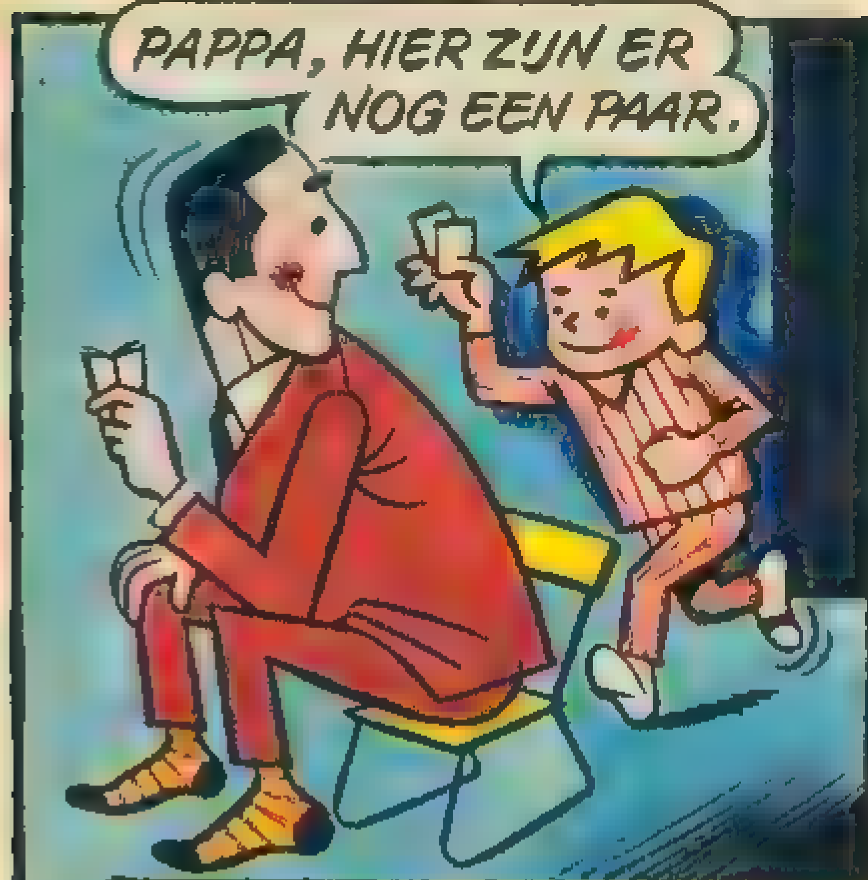

TOE, MEISJE, WEES REDELIJK! STUUR ONS NIET NAAR BUITEN IN DIT HONDEWEER!
ERUIT OF IK SCHIET WEER! EN DAN RAAK!

SUSAN HOEFT HAAR BEVEL NIET TE HERHALEN, WANT ALS ZE EEN PAS NAAR VOREN DOET, STORMEN DE ZIGEUNERS AL NAAR DE DEUR.
HELP!
VLUG NAAR BUITEN!
DAT KIND IS GEVAARLIJK!
WAT IS SUSAN MET DEZE MAATREGEL VAN PLAN?

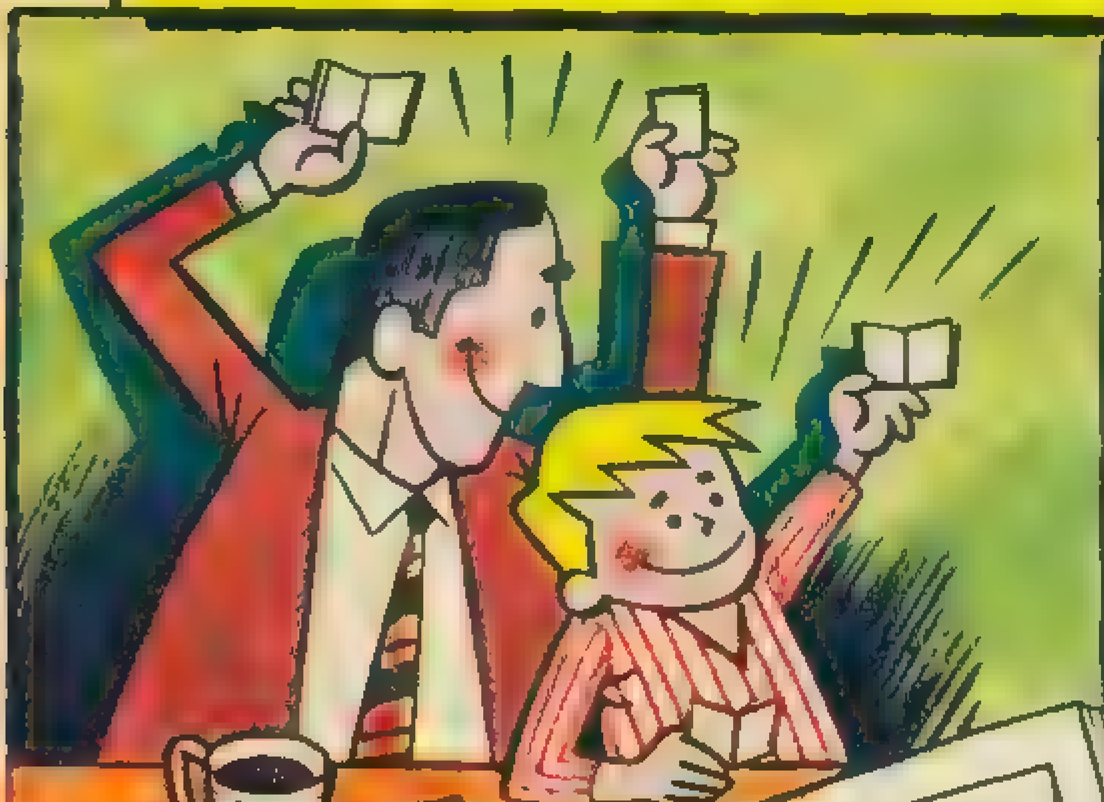

Nu tijdelijk Mini-boekjes GRATIS bij Moccona

7 SPANNENDE BEELDVERHALEN over ROBIN HOOD, CHARLIE CHAPLIN, HERCULES, JULES VERNE, EDISON, GALILEÏ en MOZART. GEWÈLDIG JOH!

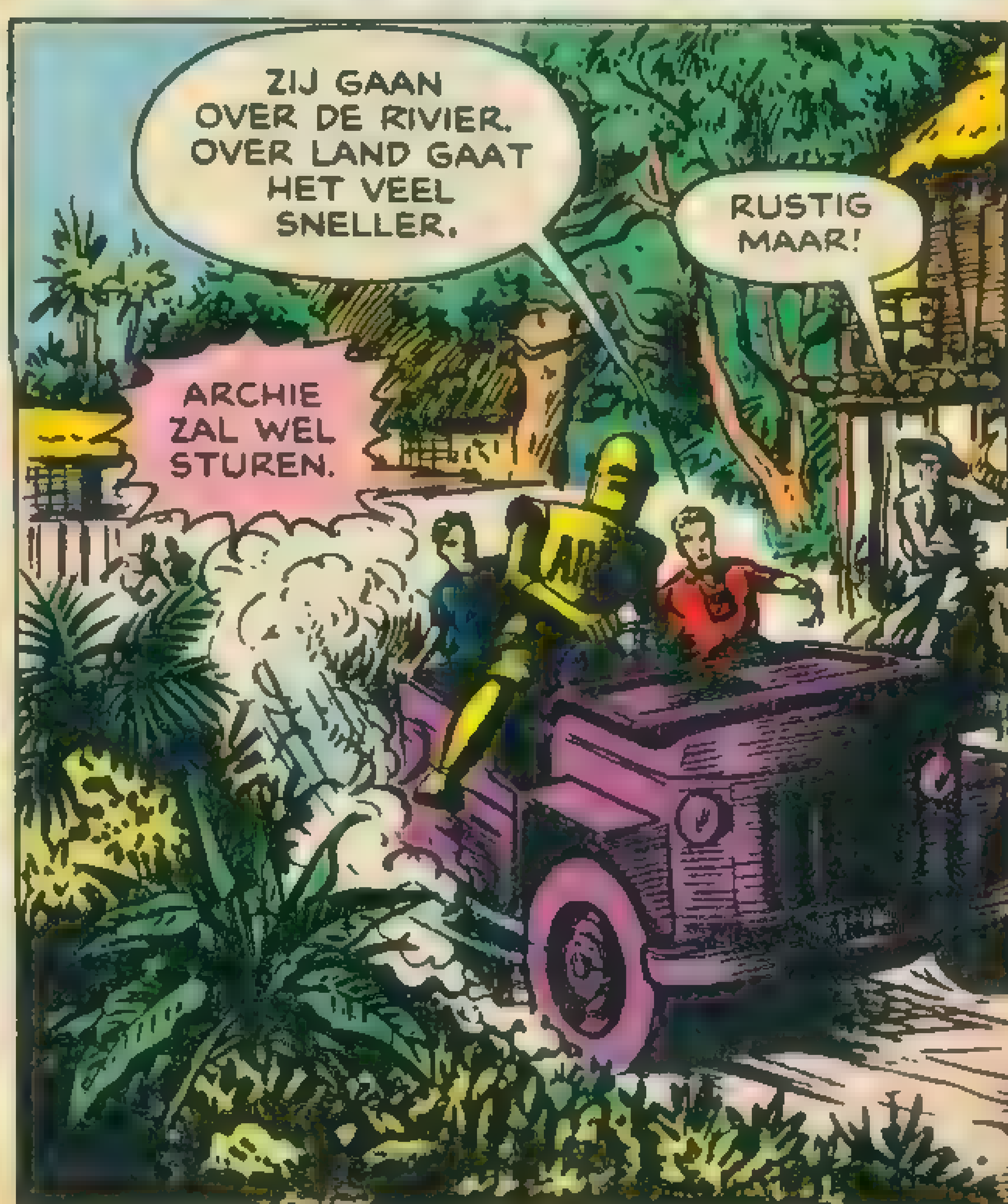
DE MAN VAN STAAL

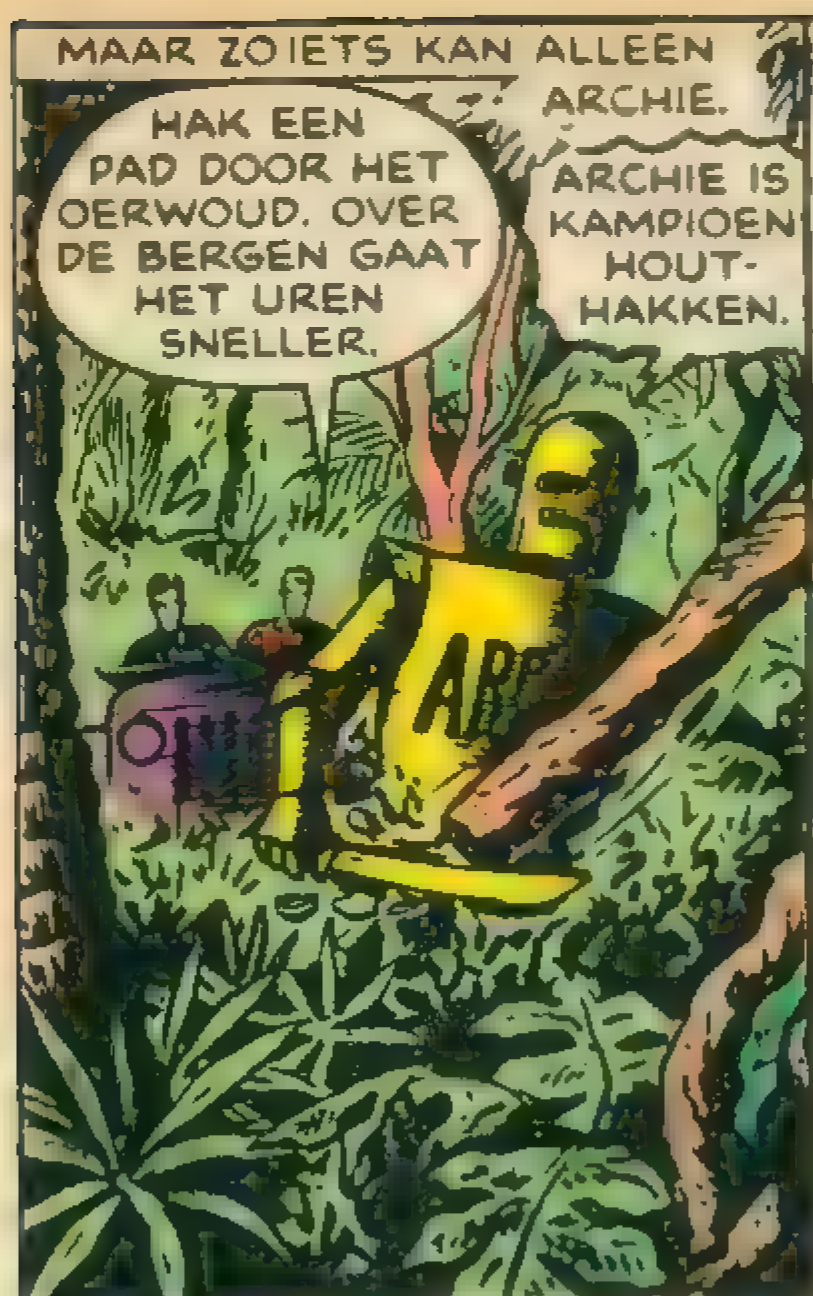
OP EEN EILAND IN DE STILLE ZUIDZEE ZITTEN ARCHIE EN ZIJN VRIENDEN ACHTER EEN PAAR SCHURKEN AAN, DIE ZICH MEESTER HEBBEN GEMAAKT VAN HET GEHEIM VAN DE KRISTALLEN LUIPAARD. BOVENDIEN HEBBEN ZIJ EEN ROBOT DIE PRECIES HET EVENBEELD VAN ARCHIE IS. DOOR DE LISTEN VAN DEZE ROBOT, GUS, HEBBEN TED EN KEN NU EEN ACHTERSTAND OP DE SCHURKEN.

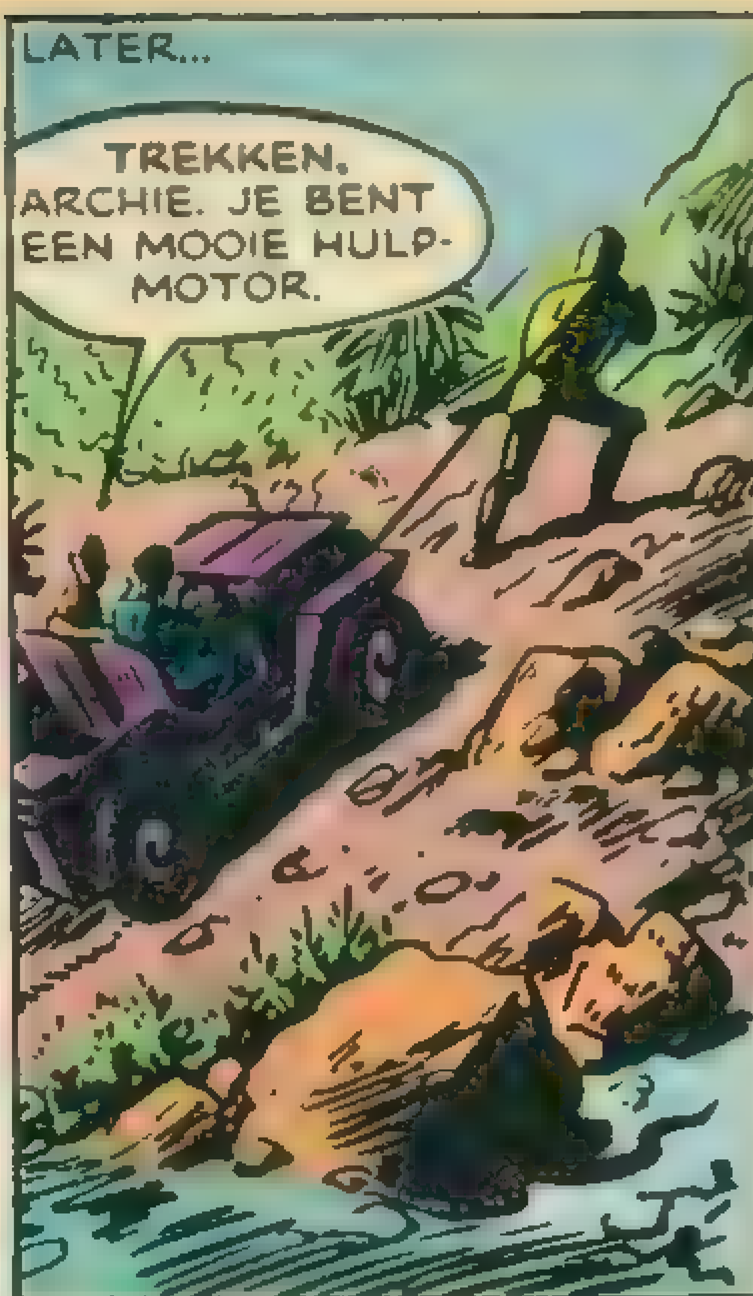
VLUG, ARCHIE, HAAL DE JEEP VAN HET VLOT. WE MOETEN OPSCHIETEN, ANDERS ZIJN RILLER EN SNELL EERDER IN LOKARI.

DUWEN, ARCHIE!

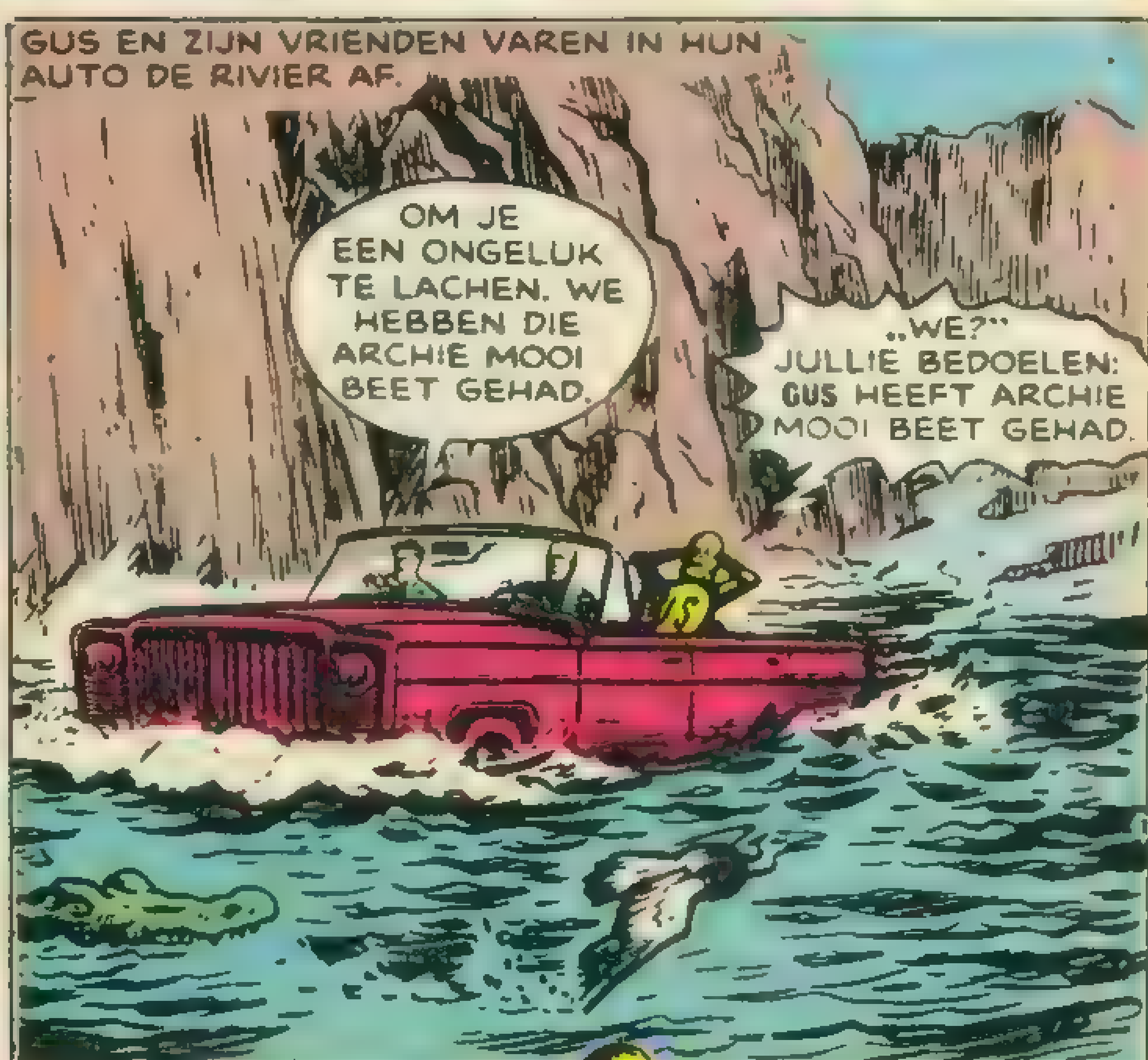

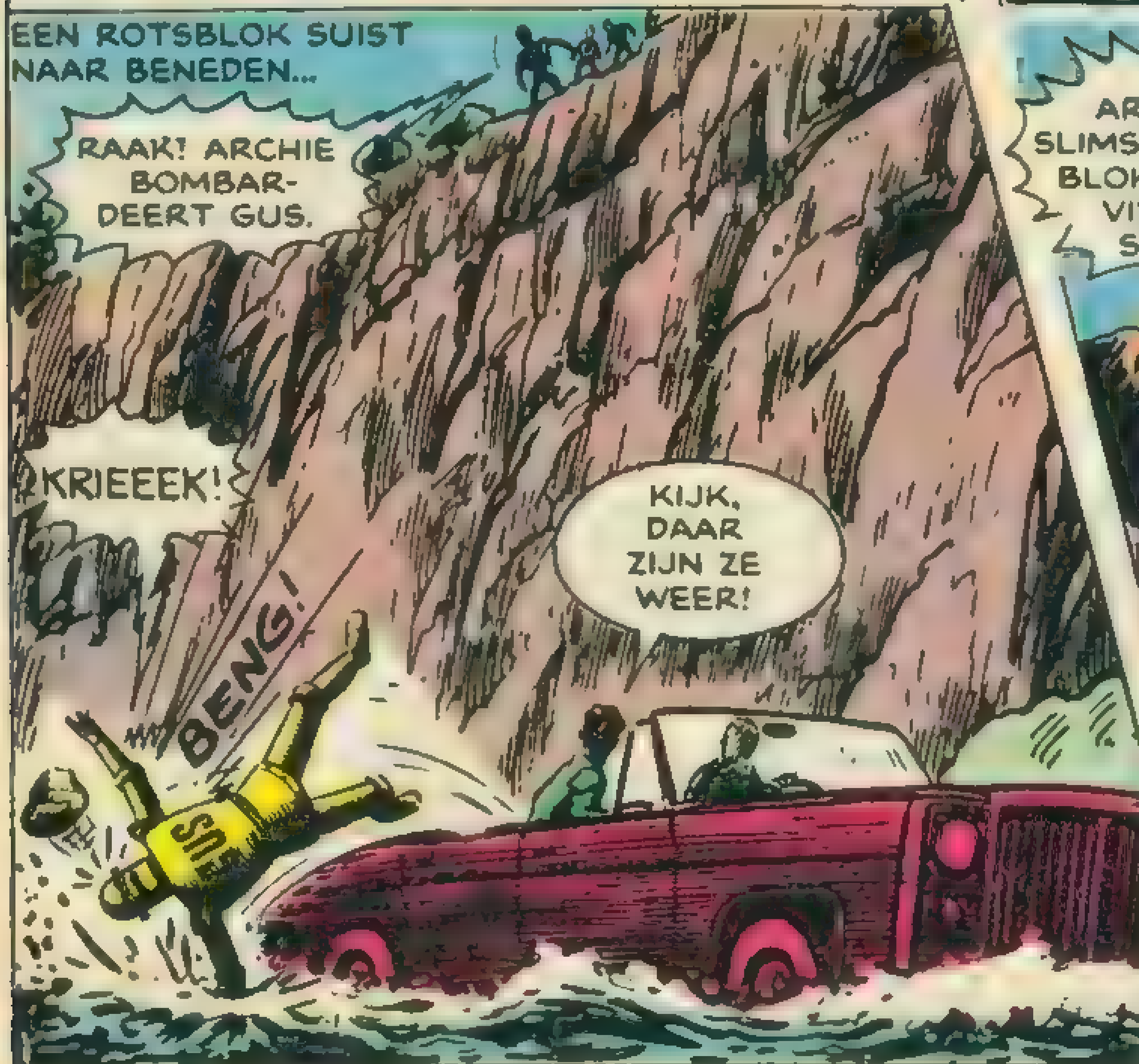

MAAR ZOIETS KAN ALLEEN ARCHIE.
HAK EEN PAD DOOR HET OERWOUD. OVER DE BERGEN GAAT HET UREN SNELLER.
ARCHIE IS KAMPIOEN HOUT-HAKKEN.

LATER...
TREKKEN, ARCHIE. JE BENT EEN MOOIE HULP-MOTOR.

ARCHIE MAAKT EEN BRUG OVER EEN RAVIJN.
KALM AAN. IETSJE MEER NAAR LINKS.
IK HOOP, DAT JE GELIJK HEBT, AN-DERS ZIJN WE ER GEWEEST.

EEN PAAR MINUTEN LATER...
ARCHIE ZIET ROBOT GUS EN ZIJN VRIENDEN. WE LIGGEN VOOR.
KOM, KEN, WE GAAN KIJKEN.

GUS EN ZIJN VRIENDEN VAREN IN HUN AUTO DE RIVIER AF.
OM JE EEN ONGELUK TE LACHEN. WE HEBBEN DIE ARCHIE MOOI BEET GEHAD.
..WE?" JULLIE BEDOELEN: GUS HEEFT ARCHIE MOOI BEET GEHAD.

EEN ROTSBLOK SUIST NAAR BENEDEN...
RAAK! ARCHIE BOMBAR-DEERT GUS.
KRIEEEK!
KIJK, DAAR ZIJN ZE WEER!
BENG!

NU IS ARCHIE DE SLIMSTE! ARCHIE BLOKKEERT RI-VIER MET STENEN!
KNAP BEDACHT, ARCHIE. MAAK ER MAAR EEN MOOIE LAWINE VAN.

HAHAHA!
ZE GRENDELEN DE RIVIER VOOR ONS AF.
DAT ZAL IK JE BETAALD ZETTEN, ARCHIE.

DOOR DIT OPONTHOUD ZIJN ZE VEEL LATER IN LOKARI DAN WIJ.
AAN DE VOET VAN DEZE BERG LIGT LOKARI.

DE SCHURKEN ZOEKEN DEKKING.
VOORUIT, GUS, DOE EENS WAT.
WACHT MAAR AF. IK ZAL DIE SNERTROBOT KRIJGEN.

GUS KAPT EEN BOOM EN MAAKT REUZEN-BOOG.
IK HOOP DAT JE SUCCES HEBT.

ARCHIE, KIJK UIT!
VUUR!

MIS! ARCHIE STOMPT PIJL OPZIJ. BETER MIKKEN, GUS!
ARCHIE, DAAG HEM NIET UIT.
KOMT IN ORDE.

MAAR HET IS AL TE LAAT.
BOINK!
HIJ HEEFT DE JEEP GERAAKT. NU STORT HIJ HET RAVIJN IN. ARCHIE IS TE LAAT!
NEE TOCH!

wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Kruiswoordpuzzel

```
L  PS  I MPULS
O ANK  OO
SPAAN  TT  NA
  RAI  T  DUN
AD RETOUR  G
BUI   O  AVE
C DISTEL  AL
EGO A  LOT
ST OL  APART
   MO  NEL  A
EILAND  RK  K
```

Visitekaartje

RIETVLECHTER

Rebus

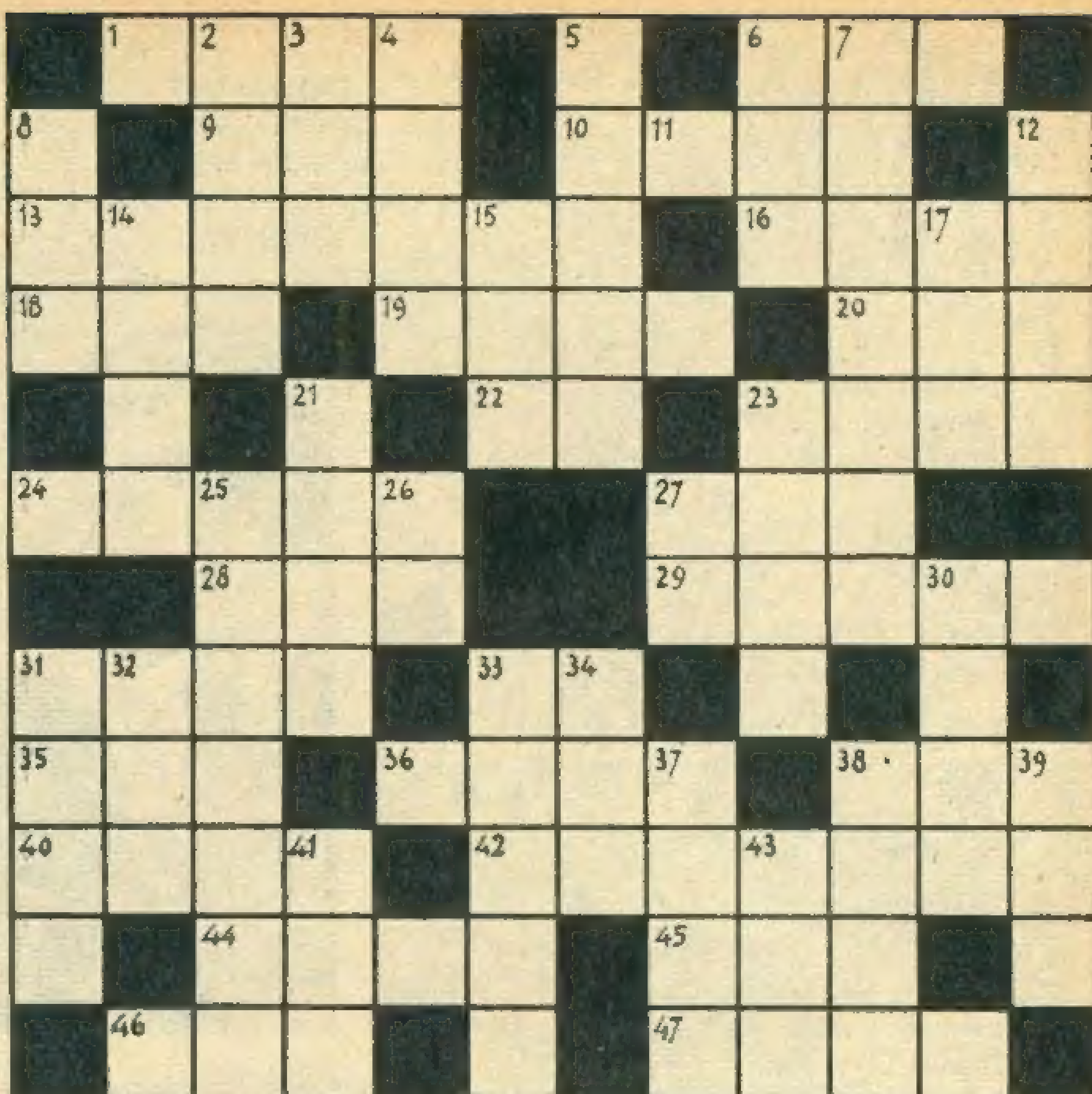
WIE EEN KUIL GRAAFT VOOR EEN ANDER VALT ER ZELF IN.

Spiraalpuzzel

```
BEVERI OOL
          O
ONENI SP  V
T       O  E
I  EER  E  N
O  W G  L  E
O  T    E  V
N  NAWUE   E
E          L
KAMOORDEI
```

De letters op de hoeken vormen het woord BLIKOPENER.

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1 Middel om water zacht te maken
6 Gegist druivesap
9 Bejaard
10 Geurig kruid
13 Rebellie
16 Schrede
18 Van vocht doordrenkt
19 Deel van de voet
20 Streling
22 Afkorting van kroon
23 Sierlijk naaldwerk
24 Dagblad
27 Bloeiwijze
28 Afkorting van Marie
29 Taal der oude Romeinen
31 Ongemanierd, vlegelachtig
33 Burgerlijk wetboek (afk.)
35 Uitgebreid lager onderwijs (afk.)
36 Vreemd, mal
38 Duw
40 Vlek
42 Inrichting tot het reinigen van kleding
44 Antiek geldstukje
45 Vermoeid
46 Mond van een dier
47 Zeevis

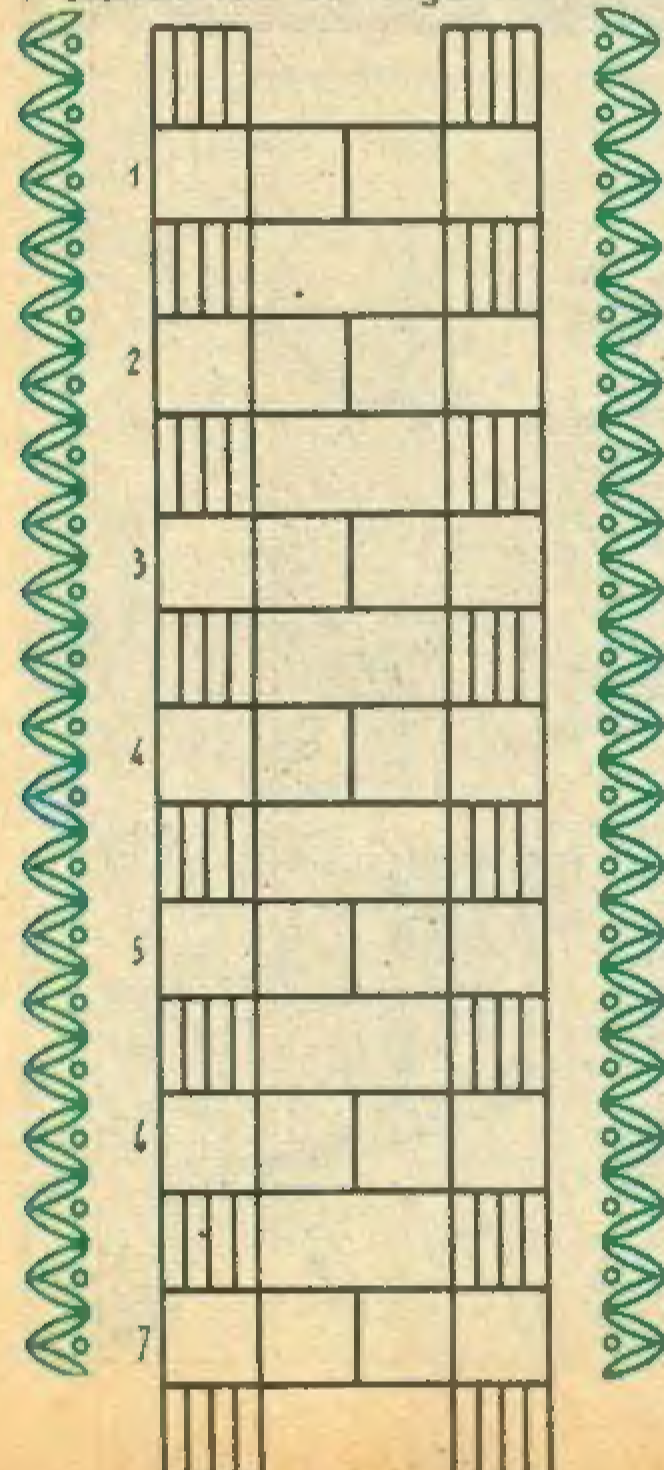
Verticaal:

2 Windrichting
3 Slaapje
4 Indonesisch gewoonterecht
5 Dichterbij
6 Zeer verstandig
7 Bevroren lekkernij
8 Hemellichaam
12 Stekende pijn in de rug
14 Twee stuks
15 Lichaamsdeel
17 Voorzetsel
21 Steltloper
23 Onbegroeid
25 Behoeftigheid
26 Voorzetsel
27 Reeds
30 Metaal
31 Zin; trek
32 Boom
33 Afgelopen, uit
34 Vragend voornaamwoord
37 Hoofdstad van Italië
38 Keukengerei
39 Overtrek van beddegoed
41 Beet (bij hengelen)
43 In de grond levend diertje

LADDERRAADSEL

Als je de gevraagde woorden op de sporten van deze ladder goed hebt ingevuld, kun je op de bomen de namen van twee zoogdiertjes lezen.

1 Achtereind van de voet
2 Werelddeel
3 Verkruimelde turf
4 Spraakvermogen
5 Gebreid kledingstuk
6 Voedsel
7 Sieraad aan de vinger

CIJFERWOORD

Nu moet je een woord gaan zoeken dat uit 17 letters bestaat en waarvoor je de cijfers 1 t/m 17 op een papiertje schrijft. Probeer nu voor de onderstaande omschrijvingen de goede woorden te vinden, waarna je de cijfers door letters vervangt. Dezelfde letters kun je dan ook in plaats van de genoteerde cijfers 1 t/m 17 invullen.

17-15-16-7-11	daar in de verte
2-6-8-5	graansoort
14-4	lidwoord
9-3	insekt
1-10-12-13	blijvende vijandschap

ZOEK DE LETTERS

VAL	UIL
BES	UIT
LAF	NIS
POS	UUR
HAL	TER
PAS	WIL
BER	VEN
MAN	AAL
LUI	TER

Je ziet hier twee rijen kleine woorden staan, maar eigenlijk zijn het allemaal woorden van zeven letters waar de middelste letter tussenuit gevallen is. De opgave is nu de ontbrekende letters erbij te zoeken, waarbij je geen omschrijvingen nodig hebt, omdat je telkens maar op één manier een goed woord kunt maken. Als je klaar bent, moeten de toegevoegde letters van boven naar beneden gelezen ook een woord vormen. Het is de spotnaam voor een babbelziek iemand.

HET EEN NOCH HET ANDER

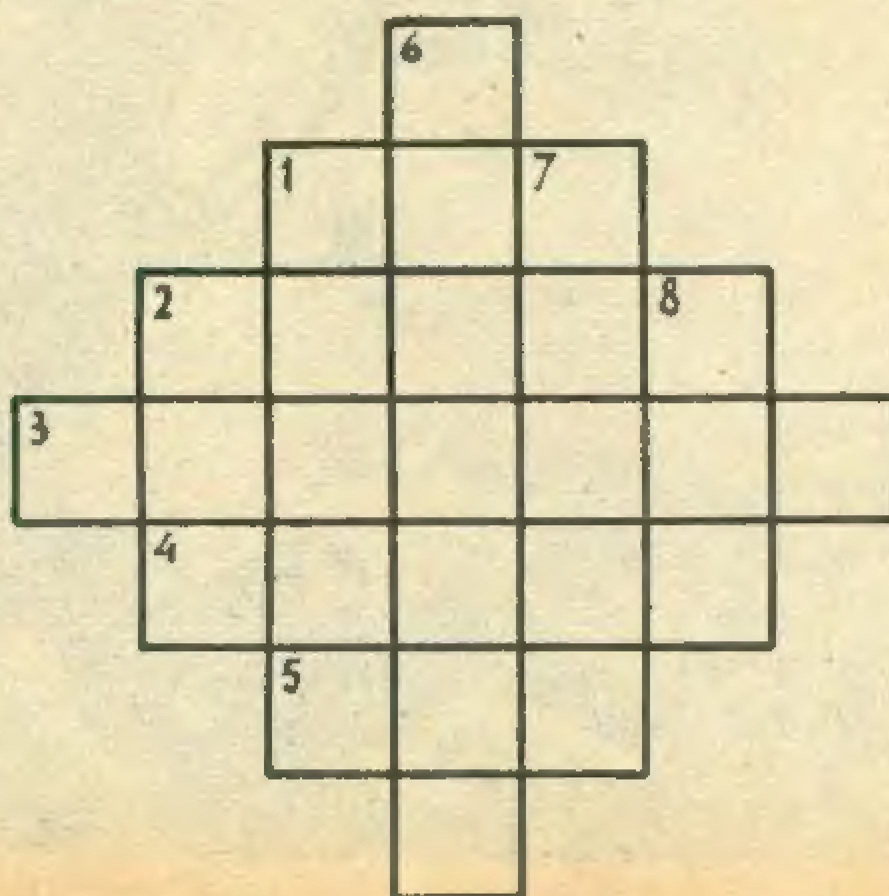
Probeer de volgende uitdrukkingen aan te vullen:

KIND NOCH ....
HEG NOCH ....
VLEES NOCH ....
GELD NOCH ....
KANT NOCH ....

TOVERRUIT

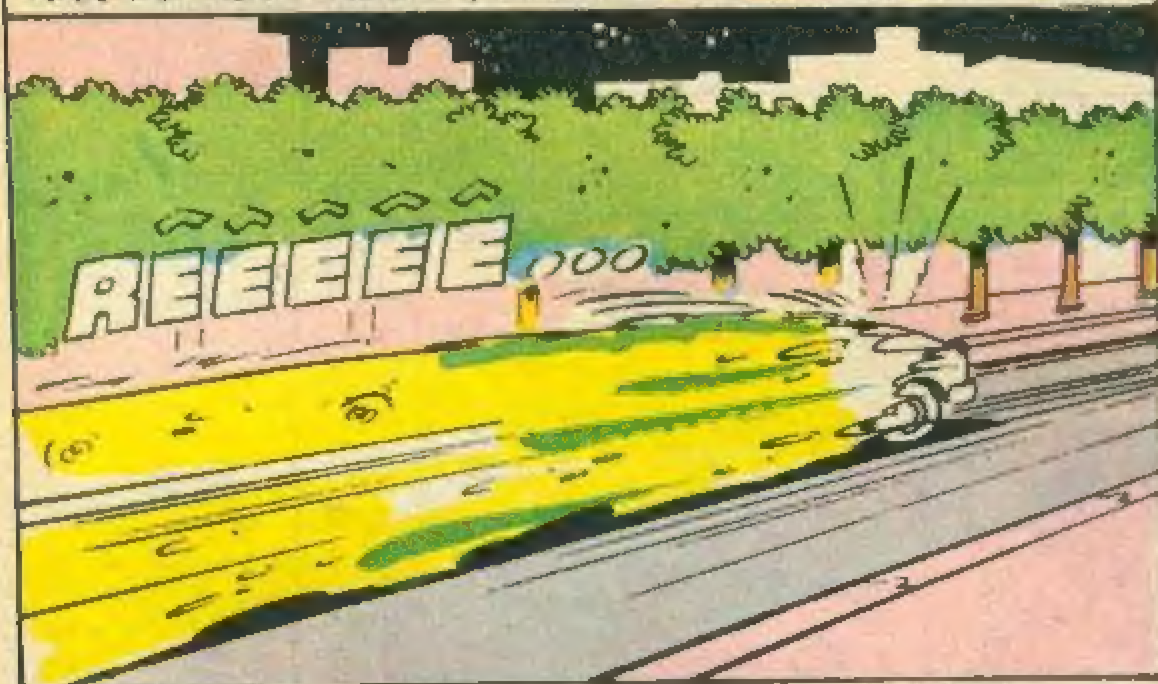
De vijf in te vullen woorden moet je zowel van boven naar beneden als van links naar rechts kunnen lezen. Hier volgen de omschrijvingen; de cijfers vóór de breukstreep zijn voor de horizontale woorden, de cijfers achter de breukstreep voor de verticale woorden.

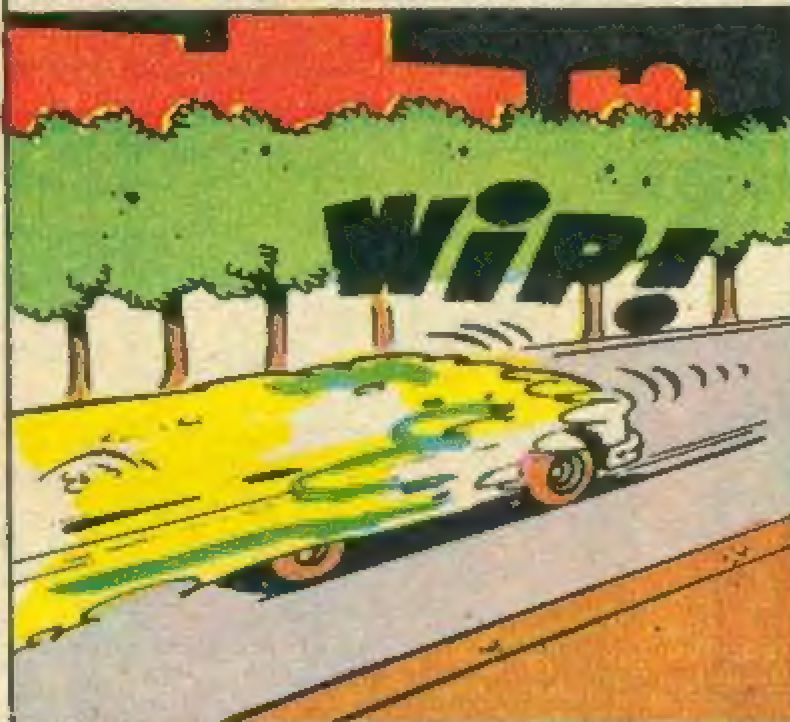
1/2 Trechtervormig visnet, schrobnet
2/1 Schreeuw
3/6 Vrucht
4/7 Opstandeling
5/8 Moment

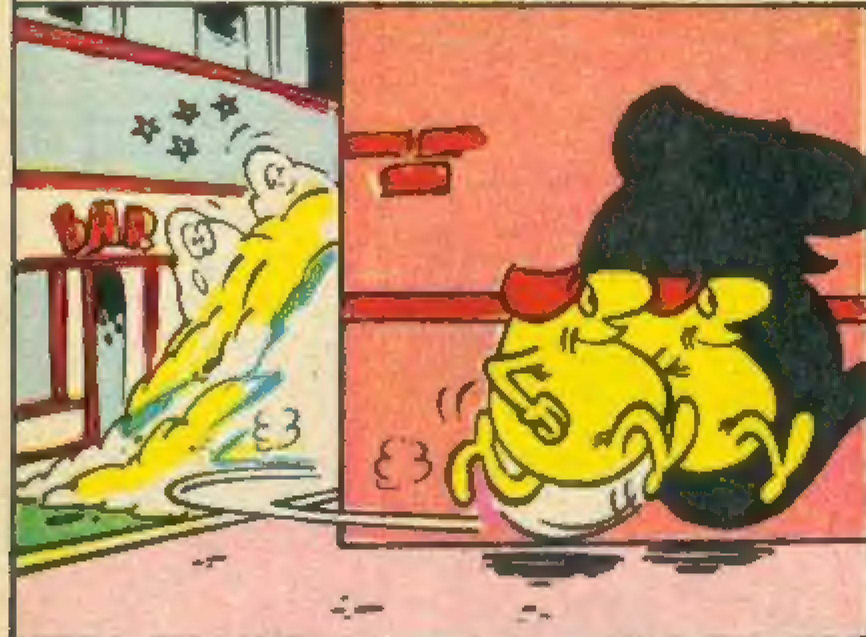
Bi-Bip tegen Johnny Yee-Yee

door Jean-Pol

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 35 cent. f 4.55 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 45 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.